

VOL. LXIV.

NO. 3

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK
AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

OBSAH:

Z naší matriky AOS. — Jarka: Tyrš filosof a esthetic (cut). — Vzpomínka na Dr. Mir. Tyrše. — Lidice budou žít . . . ! — Jan Hořejší: Jindř. Fuegner (angl. V. H. Žižka). — Uctění památky Karla Havlíčka. — Václav Konečný: Návštěva u Sokola Batawa, Can. — Zprávy organizační: Předsednictvo AOS. — Fin. výkaz za červenec. — Ú. Vzděl. Sbor AOS. — Župa Střední. — Human. posláni campu Sok. Town of Lake. — Z Baltimore, Md. — Bož. N. Jirsová: My nepadnem! (báseň). — Věfej. cvičení clevelandských jednot. — Ze Scio, Ore. — Adresář AOS. žup a odborů. — Jar. Je-
línek: Tělocvičná hlídka.

AUGUST, 1942

Office: 2348 Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Entered as Second Class matter May 23, 1929, at Post Office at Berwyn, Ill.,
under the Act of March 3, 1879.

Sokol Americký

Official Organ of the American Sokol Union.

Vychází 15. každého měsíce v Berwyn, Illinois.

Pořadatel:

JARKA KOŠAŘ

1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Editor:

Výpravčí: JAR. TUREK

2348 S. Clinton Ave., Berwyn, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 1. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny, a to ještě s výhradou, že práce plnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevracejí a neschovávají déle nežli do čísla do čísla.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý představitel se člen sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ke které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy s adresami oznamuje jednatel aneb účetní jednoty jednateli Předsednictva a též výpravčímu každý měsíc.

Úřadovna Předsednictva A. O. S.

VÁCLAV KONEČNÝ, jednatel

(Úřaduje od 9 hod. ráno do 4 hod. odpo.)

2345 So. Kedzie Ave.,

Tel. Rockwell 5085

Chicago, Ill.

436

KAREL M. PRCHAL,
starosta,

2419 S. Scoville Ave.,
Berwyn, Ill.

JARKA JELÍNEK,
náčelník,

1405 W. 18th St.,
Chicago, Ill.

KATA DANKO,
náčelnice,

4955 Henderson Ave.,
Chicago, Ill.

JOSEF FALTA,
pokladník,

3404 W. 26th St.,
Chicago, Ill.

JAR. J. ZMRHAL,
předseda Ústř. Vzděl. Sboru,

4301 W. Cullerton St.,
Chicago, Ill.

JARKA KOŠAŘ,
vzdělavatel Ústř. Vzděl. Sboru,

1928 S. Cuyler Ave.,
Berwyn, Ill.

Z NAŠÍ MATRIKY AOS.

T. J. Sokolice Tábor, Berwyn, Ill. — Nová členka: Margaret Krátký. S přestupní listinou přijata: Olga Beran. Odstoupila: Marie Černoch. Vyloučena: Georgia Chlumský. Změna jména: Milada Křest'an na Milada Vaněk.

T. J. Sokolice Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill. — Nová členka: Anna Buček. Vystupuje: Ottilie Bartůnek. Suspendovány: Růžena Vrátný, C. Cisař, Mildred Husák. Vyloučeny: Evelyn Zoubek, Geor. Silhan.

T. J. Sokol Americký, Chicago, Ill. — Odstoupil: Josef Šiman. Zemřel: Josef Hroch. Změna jména: Helen Slávek na Helen Lanzel; Maryanne Blažek na Maryanne Novák; Lillian Hanke na Lillian Hulka.

T. J. Sokol Čechie, Chicago, Ill. — Odstoupil: Frant. Boháč.

T. J. Sokol Verdigre, Nebr. — Odstoupili: Alois Barták, May Svoboda.

T. J. Sokol Minneapolis, Minn. — Odstoupila: Helen Forst. Vylouč.: Dorothy Shirek.

T. J. Sokolice Cedar Rapids, Ia. — Nové členky: Libbie Holeček, Margaret Hawkins, Francis Kubovec.

T. J. Sokol Galveston, Texas. — Změna jména: Libuše Chauvin na Libuše Garcia.

T. J. Sokolice Racine, Wis. — Zemřela Barbora Samek.

T. J. Sokol St. Louis, Mo. — Odstoupili členové: W. Hrach, Ed. Svoboda, H. E. Trejbal. Zemřel: V. Červenka. Vyloučení Art. Duchak, J. Trestik.

T. J. Sokol Curtis Bay, Md. — Nový člen Ferda Konopil. Odstoupili: Josef Vlna, Aloisie Vlna.

T. J. Sokol Tyrš, Cleveland, O. — Noví členové: Fr. Jelínek, Thomas J. Steward, Arnold Veverka, Viktor Vondrášek, Frank J. Laushe, Lillian Wolf, Laura Jelínek, Margie Pechman, Dorothy Král. Vyloučen: František Mareš.

T. J. Sokolice Berwyn, Ill. — Nová členka: Emilie Beran. Odstoupilé členky: Růžena Tůma, Vilma Karásek, Irma Kolář. Změna jména: Helen Černoouz na Helen Ježek, Agnes Kucaba na Agnes Vren.

T. J. Sokolice Baltimore, Md. — Odstoupil: Connelly Marie, Hocky Marie, Jindra Helen, Kalivoda Helen.

T. J. Sokol Schenectady, N. Y. — Zemřeli: Frant. Prokop, Jaroslav Šuch. Vyloučen: Dadislav Ročkar.

T. J. Sokol Rosecranc-Mělník, Wis. — Odstoupily: Otto Lepič, Libbie Lepič.

T. J. Sokolice Little Ferry, N. J. — Odstoupilé: H. Smith, Elsie Švec, Frances Tůma.

T. J. Sokol Racine, Wis. — Nový člen: Daniel Strouf.

SOKOL AMERICKÝ

VĚSTNÍK AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ

Ročník LXIV.

Berwyn, Ill., 15. srpna 1942.

Číslo 3.

TYRŠ FILOSOF A ESTHETIC.

(KU DNI 8. SRPNA 1884.)

*Prümmel
83.*

D. Miroslav Tyrš

VZPOMÍNKA NA DR. MIR. TYRŠE.

(Ku dni 8. srpna 1884.)

V letech šedesátých minulého století radostný ruch, vzbuzený politickým v Čechách uvolněním po pádu Bachovského režimu, vyvolal založení předních pražských spolků, mezi nimiž byl i Sokol, u jehož kolébky stáli Tyrš, Fuegner, Eduard a Julius Grégr, Tonner, Tomáš Černý a jiní vynikající vlastenci.

Fuegner byl zvolen starostou a Tyrš náčelníkem mladé jednoty pražské, které zasvětil dvacet následujících let svého života, a k vlastnímu vědeckému studiu, ku přípravě na dráhu vysokoškolského učitele, na články a kritické posudky umělecké musil Tyrš, sokolskou činností zplna zabraný, navštívati noci.

Jeho úžasné plodná práce na poli sokolském byla již tolikrát vyzdvížena v paměť sokolského bratrstva a uslechtilé ideje z ní prýstící stále přinášeji prospěch našemu národu a skvělé výsledky výchovné práce sokolské, nenáročné a vždy obětavé pro blaho celku.

Však vedle práce sokolské stojí tu bohatá plodnost Tyršova na poli vědeckém. Zájem Tyršův se upínal jednak na bádání filosofické, jednak na světovou literaturu a vedle toho antická skulptura, která zaujala jeho pozornost. Souviselo to nesporně s pěstováním tělocviku, kterému Tyrš byl se horlivě oddával. Z této záliby vyvinul se zájem o studium antické kultury, jehož důkazem byl článek o Hodu olympickém a před tím článek o antickém sochařství, které prozatím se vtělilo v přednášku o helencké skulptuře.

Dojmy, které si Tyrš odnesl v Londýně z Britského musea, porozumění pro antikou v něm prohloubily. Měsíc pobytu v Drážďanech v přebohaté obrazárně a rok před tím v Mnichově, vzbudily v Tyršovi zájem o malířství italské a to hlavně o Rafaela. V Římě ovšem nezůstaly bez vlivu na něho mohutné dojmy stavitelských děl starořímských.

K studiu středověké architektury přiklonil se Tyrš, maje na zřeteli snahu po dosažení docentury na technice. Za thema zvolil si pro přednášky sloh gotický, a nepřestal i nadále jevití živý zájem pro středověké stavitelství, který se obrážel též v jeho přednáškách na vysokých školách (univerzitě a technice).

Poznatky ve Florencii přenesly ho blíže k duchu umění Michelangelova. Mezitím Tyršovo účastenství v českém soudobém kulturním snažení přineslo samo sebou zájem o domácí umění, čehož dokladem jsou studie o Mánesovi, monografie o Jar. Čer-

mákovi a četné referáty o výstavách domácího umění.

Přednášky na technice a universitě pražské rozšířily jeho studie především na umění starého orientu, o jehož souvislosti s uměním staré Hellady podrobně bádá. Tyrš chtěl vývoj umění výtvarného líčit v dějinách umění, k jichž sepsání se chystal a cenný materiál sbíral, leč předčasným jeho skonem k tomuto tak důležitému a nejvyššímu pro českou vědu potřebnému dílu v českém jazyku nedošlo. Ke studiu dějin umění výtvarného měli jsme k dispozici díla německá a pisatel této statě, když studoval na malířské akademii v Praze, musel navštívovati povinně přednášky německé, jež později za prof. Otakara Hostinského byly přednášeny oboujazyčně k vůli několika německých posluchačů.

Ovšem, že my čeští studenti využítkovávali jsme té šťastné příležitosti a chodili jsme do české techniky poslouchati přednášky Dr. Mir. Tyrše, jehož jsme všichni jako Sokolové přímo zbožňovali.

Tragické smrti Tyršovy nejen hluboce želeno Sokolstvem, jež v něm ztratilo nenahraditelného ideálního vůdce, ale též želeno jeho v kruzích vědeckých a výtvarných, jelikož tím byl ochuzen národ český o jednoho z největších a nejzáslužnějších myslitelů a buditelů tehdejší doby. Ku prospěchu národa směřovalo veškeré konání Tyršovo živě horoucí láskou k vlasti a národu. Prostředek k získání národní energie, která by zabezpečila budoucnost národa, našel Tyrš v tělocviku na řeckém základě a postavil jej do služeb vyšší ideje, klada veliký důraz na souměrný rozvoj duševních i tělesných sil člověka.

Tyršova idea věčně svěží, jež naplnila celý národ a jeho legie v první světové válce v boji za svobodu národa, jest silicím balsámem i v této nynější válce těžce zkoušenému národu našemu a až přijde den zasloužené odplaty krvelačným vrahům, bude to jistě Tyršovo Sokolstvo první, jež spravedlivou pomstou na vrahy mocně udeří...!

Jarka.

* * *

Dr. M. Tyrš was born in 1832 and during his school years devoted all of his spare time to Gymnastic exercises under eminent instructors who, in those days, followed their profession in Prague. As an ardent student and enthusiastic admirer of the life of ancient Greeks, he was convinced that Greece owed its unparalleled excellence to passionate cultivation of physical training, and he decided to make it his life's mission to lead the sturdy Bohemian youths to the same goal. After graduating from the

University he published many essays on philosophy and aesthetics and was considered one of the foremost art critics. In all of his writings on Physical Education the reader detects Tyrš's aim to base all the Physical activities on physiological principles in which, however, the aesthetic side of the physical training is not being neglected. "For," he maintained, "physical perfection should go hand in hand with a noble mind." How deeply Tyrš went in his researches is shown by the fact that many of the Physical Education problems which are now being discussed at our conventions and in different publications, are mentioned in his essays where even the ways leading to the solution of these numerous problems are indicated. His book "Fundamentals of Gymnastics" contains elaborately arranged foundations on which his followers continued building until the structure approached its perfection.—Being also an eloquent speaker, Tyrš was elected to the Vienna Parliament as a representative of the Liberal element but, as the parliamentary duties necessitated his absence from Prague and interfered greatly with his life's mission, he left the political field and devoted all of his time to teaching and organizing the National Guard, the Sokols. He died in 1884.

LIDICE BUDOU ŽÍT...!

Lidice, Lidice, visko neznámá,
nevěděl o vás dřív celičský svět,
o vašem osudu — velké to drama,
v vzpomínkách budou dnes písničky pět!

V NYNĚJŠÍ světové válce zhovadilost a krvelačná pomstychtivost nacistů podala již světu mnoho příkladů své zvířecí zvrhlosti v obsazených jimi zemích, ale to, co provedli v malé, světa neznámé vesničce v Lidicích, to pojednou pobouřilo celý vzdělaný svět a nalezlo ohlasu v srdcích všech upřímně citících lidí.

Lidice, násilně nacistickými katany vyhlazené z mapy, činem tím pojednou staly se známými po celém světě a žijí a budou žít v paměti dál a v historii nynější strašlivé války budou výkřičníkem d'ábelské zvrhlosti národa německého a necným poličkem dřívější jeho kultury.

Ohlas lidické tragédie vyvolal touhu vybudovati znovu Lidice, a tak na půdě americké v neděli 12. července na periferii města Jolietu obec Stern Park Gardens slavnostním aktem za účasti padesáti pěti tisíců lidu pojmenována Lidice!

Pietní program obohatil náš nejlepší pěvecký mužský sbor "Lyra", který vždy při

významných slavnostech tak ochotně účinkuje a zapěl procitěně Smetanovo "Věno", Dvořákovo "Domů", československou hymnu, "Teče voda, teče" a na konec "Star Spangled Banner".

Před zahájením slavnosti ohromné proudy lidstva valily se po Kelly Avenue zdravice průvod vedený legionářem L. Divinou prapory americkými a československými, v němž pochodovaly legionáři, Sokolové a Sokolice, Klub Vítězství matek, žen a sester vojnů čes. původu z druhé světové války, ženské šiky Amer. Červeného Kříže, Baráčníci, Moravské spolky v krojích lidového umění.

Průvod byl filmován jako cenný dokument pro doby budoucí a program byl zachycován pro rozhlas americký a britický.

Z hlavních řečníků uvádíme předsedu výboru pro lidickou slavnost p. Marshalla Fjelda, majitele chicagského deníku Sun, jehož zásluhou bylo uskutečnění celé slavnosti.

Pan Gael Sullivan, illinoiský administrátor Federal Housin Adm. provedl akt pojmenování následovně: "Dnes na této illinoiské půdě v srdci Ameriky, ves Lidice je znovuzrozena. Jako federálnímu bytovému administrátoru v Illinoisu tento moment působí radost — úřední přejmenování Stern Park Gardens na Lidice, Illinois — což v jazyku hrdinných Čechů znamená "domov lidu". Kéž Lidice v Illinoisu jsou hodny poctivého jména jako Lidice v Československu!" Na to přečteny vzkazy presidentů Roosevelta a Ed. Beneše a čs. zahraničního ministra Masaryka.

Vzkaz presidenta Roosevelta:

"Desátého června nacistická vláda oznámila zavraždění slova — Lidice. Ona malá ves v Československu nejen byla zničena, ale její muži byli zavražděni. Její ženy a děti byly rozprášeny, uvězněny a zabity.

Jméno Lidice mělo být vymazáno z času, vyhlazeno z historie, navždy zapomenuto.

Víme, co se stalo přes arogantní úsilí nacistů, aby Lidice byly zničeny. Inspirovanou akcí občané malé osady ve Spojených státech přijaly slovo Lidice. Na místo aby byly zabity, jak nacisté chtěli, Lidicům byl dán nový život. Ve velkém údolí jezer a Mississippi jméno a obec Lidice stává se nám nepomíjející připomínkou, že nacistická síla nemohla zničit ani lásku k lidské svobodě, ani odvahu ji udržovati."

Vzkaz presidenta Beneše:

"Lituji hluboce, že dnes nejsem s vámi. Sympatie Ameriky s lidickými mučedníky Českoslovákům po celém světě zůstane vždy zdrojem vděčnosti a podněcovatelem pracovatí tím tížeji pro vítězství. Má upřímná

vděčnost všem, kteří umožnili tento posvátný čin."

Vzkaz Jana Masaryka:

"Hluboce jsem vděčen velkému americkému lidu za jeho inspirující odpověď na hrůzu Lidic. Lidičtí mučedníci zasluhují této pocty.

Myslím na Čiňany, Poláky, Jugoslávce a mnohé jiné vesničany, kteří utrpěli podobný osud. Pearl Harbor a Lidice — dva symboly předsevzetí a volnosti — jsou všem nám denní připomínkou. Těším se na návštěvu amerických Lidic, až se vrátím do země své matky, a do znovuvybudovaných československých Lidic, jakmile přemůžeme Hitlera. Lidice budou znovupostaveny. Děkuji vám a Bůh vám zehnej."

Řeč vyslance Hurbana.

"Znal jsem Lidice. Před pěti roky viděl jsem věž jejich kostela, jejich prostý, pokojný a šťastný lid. Většina jich sedláci a horníci. To vše je nyní pryč, ale můj lid není pryč. Hitler ho nemůže vyvraždit. Pohlížeje na vás, Američany, vím, že Hitler jich nemůže vyvraždit. Členové osady Lidic v Illinoisu, jsou, jako byli obyvatelé Lidic v Československu, těžce pracujícími lidmi. Takovými jste vy. Nejen jméno, ale i tradice a charakter československých Lidic budou uchovány illinoiskými Lidicemi, a já si nemohu představit dojemnějšího příběhu, než jaký by byl, kdyby vdova anebo dítě československých Lidic navštívily illinoiské Lidice a upřímně vám poděkovaly za uchování nejen jména vesnice, ale i za udržení jejich vznešené tradice."

Řeč Willkieho.

Po těchto projevech představen byl hlavní řečník, Wendell Willkie, který byl uvítán velkým jásotem. Řeč jeho, první, již pronesl na středozápadu po presidentské minulých volbách, zněla:

"Dívám se zde kolem sebe a mohu vidět ve vzdálenosti černý kouř oceláren, hemžících se americkými dělníky všech kreví a národů.

V těchto továrnách kovány jsou zbraně vítězství.

Dovolte mně, abych opakoval do všedněžitě slovo, "Vítězství!" Dokud barbarism nebude rozbit a barbaři nevyhnáni z moci, ono slovo musí ovládat naše srdce a naši mysl.

Naučili jsme se tvrdému faktu, krvavému, bolestnému faktu, že obranná akce nevyhraje válku. A my též víme, že obranné myšlení nevyhraje válku.

Je úkolem každého z nás, každého občana této země mysliti na útok. Musíme vnést boj k nepříteli. Musíme s ním bojovati

na jeho vlastní půdě. Musíme s ním bojovati, kdekoli vztyčuje svou hlavu.

Musíme mu tak nabíti, že ozvěna toho bude se ozývati na věky, které přijdou.

Musíme pro vždy naučiti úloze barbary, kteří ve své nadutosti se snaží obnoviti vládu komory muk a karabáče. To je naše historická povinnost. A my ji provedeme!

Nebude to snadné. Znamená to pot a obět'. A krev. Znamená to, že náš lid je opět zkoušen, jak byl zkoušen v temných dnech jiných válek. My vždy dostáli svému úkolu — a víc než dostáli. My mu dostojíme zase.

To znamená, že musíme upříti náš zrak na jeden cíl a cíl jediný. To znamená, že usmířovatelé nesmí námi klátiti, bez ohledu na to, jak chytře snaží se nás získati anebo jak dovedná je jejich propaganda. Pamatujte, že poraženec anebo usmířovatel je právě takovým sabotážníkem jako agent s bombou.

Hrajeme o největší výhru, jaká kdy byla dána v sázku. Zvítězíme anebo zahyneme. Spojení zvítězíme. Rozdělení prohrajeme. Ti, kteří by chtěli rozdělit americký lid, hrají nebezpečnou hru. Necht' si to pamatují!

Nechceme částečného vítězství. Chceme úplné vítězství. Chceme naučiti tvůrce války, co je to válka. Chceme naprosto rozhodné vítězství, které zanechává stopy na věky na bezohledné hráče, kteří hrají o životy jiných.

Povím vám jednu událost. Deset mil západně od Prahy, v Československu, byla malá ves, nazvaná Lidice. Byla to hornická ves, míli od hlavní silnice, s nějakou roztočilou starou hospodou, s kovárnou anebo dvěma, s obuvníkem, krejčím. Ves ta byla tam přes šest set let. Nad stem domovů té vesnice zdvihala se věž kostela sv. Markety, postaveného r. 1736, domova to víry obce té. Vesnice byla odlehlá, pokojná, téměř jako vesnice v pohádce.

Ale nebyla to vesnice v pohádce, neboť její lidé ochutnali chléb a víno svobody. V této vesnici jedna z hlavních ulic byla pojmenována Wilsonova ulice, po Američanu, jenž měl vidění a přál si, aby svět měl na něm podíl. A lidický lid snil též sen, viděl totéž vidění.

Ale přišli nacisté a s nimi miserie a útrapy. Oltář kostela sv. Markety nebyl už více otevřen lidu, jak byl přes dvě stě let. Muži museli si dávat pozor na svá slova a ve svých činech nemohli už více býti svobodnými. Ale ve svých srdcích, v srdcích hostinského a krejčího a sedláka a horníka a kněze byla neústupná neodvislost jejich otců.

Nedaleko od Lidic zatáčela se cesta. Na

této cestě 27. května, před šesti týdny, ráno v 10:30 hod. jeho motorové vozidlo, vezoucí Hitlerova guvernéra Československa, kata Heydricha. Pro svou krutost byl nenáviděnějším mužem v Evropě. Auto bylo přepadené dvěma neznámými muži. Kulky provrtaly páteř Reinharda Heydricha. Dva ti patrioti zmizeli. Jeden z nich, jak se praví, je nyní v bezpečnosti v Londýně.

Nechci mluvit o vládě teroru, který po té se rozšířil po celém Československu. Přejí si mluvit jen o Lidicích.

Dám vám jenom fakta. Jsou to fakta, jak byla úředně ověřena německou vládou. Jsou to fakta, na něž nacisti jsou hrdí. Jsou to fakta, jež podle jejich přání svět má znáti. Jsou to fakta, která podle jejich domněnky vás a mě polekají a změní naše srdce a naše kolena ve vodu a způsobí, že budeme křičet "příměří!"

Heydrich, kat, zemřel v agonii, a on byl příčinou, že tak zemřely tisíce nevinných lidí. Od onoho dne nebyl podán žádný důkaz, že některý z obyvatelů Lidic měl co dělati s tou úkladnou vraždou.

Přišli v noci, muži v botách a hnědých košilích a vytáhli z jejich domovů poplašené horníky a sedláky, krejčího a kněze, sedmáctiletého hochy a sedmesátiletého starce, přes dvě stě jich, a zastřelili je. Zastřelili je, poněvadž nemohli si vymyslet žádný jiný způsob, jak pomstít Heydrichovu smrt.

Padesát šest žen rovněž vytáhli a zabili a pyšně oznámili jejich jména. Ostatní ženy zahnali do táborů, jež nazývají koncentrační a těchto žen svět už nikdy neuvidí.

Strachem zachvácené děti zahnali do nákladních aut a odvezli je do polepšovacích škol, kde budou učeny, že musí ctít vrahy svých otců a zhovadilce svých matek.

Devadesát domovů spálili do základů, kostel sv. Markety rozdrtili. A jméno malé vesnice Lidice, již se táhla ulice nazvaná po Presidentu Spojených Států, vymazali, jak si mysleli, z historie.

Proč spáchali tento čin, strašnější než cokoli se stalo od temných věků? Proč? Poněvadž mají strach. Mají strach, poněvadž svobodný duch v mužích nedal se být poražen.

Poněvadž kat byl zabit, Lidice žijí. Poněvadž vrah byl zabit, Wilsonova ulice opět musí být částí malé české vesnice. Poněvadž lucerny Lidic byly zatemněny, zažehnut byl oheň, který nikdy nemůže být shasnut.

Všude, ale zvláště v naší vlastní zemi, výš a výš se vzdouvá vlna neústupného, přímého rozhodnutí, Lidice žijí! Žijí opět, 4,500 mil od Wilsonovy ulice a kostela sv. Markety v této malé illinoiské osadě.

Rozhodně se nyní pevně, že památka této malé české vesnice, nyní vzkříšené lidem malé vesnice illinoiské, nás zanítí a vzněcovat bude až bude po boji, v železném rozhodnutí, že země musí být vrácena lidu, jemuž patří, a býti jeho vesnicí, jeho domovem na věky."

Památník lidický.

Na úpatí Kelly avenue z bedfordského vápence postaven je pomník, obdélník, který několika slovy vypravuje celou tragedii českých Lidic a jas Lidic illinoiských. Obdélník týčí se na podstavci, a pochoďen svobody, v níž hoří plynové světlo, zasazena je v dolní jeho části, na níž vyryta je lidická zvěst.

Je to prostý sloup, věnovaný památce lidických mučedníků. Nemůžete se však odloučiti od těch linií, které se zdají přísné jako linie vojenské, nicméně které svým uměním něžně obtáčeji vaši duši jakoby byly z bavny. Ten osmistopový sloup je z žuly, jako ze žuli byli lidičtí.

Zvěst, v pomníku vrytá, hlásá:

In memory of
the people of
Lidice

Czechoslovakia
destroyed by
barbarism. But
living forever
in the hearts
of all who
love freedom.

This monument
is erected
by the free
people of
America at
Lidice, Illinois

(Na památku lidu Lidic, Československo, zničených barbarismem. Ale žijících na věky v srdcích všech, kdož milují svobodu. Tento pomník byl postaven svobodným lidem americkým v Lidicích, Illinois.)

Na levé straně, v linii světla svobody, je vyryto:

Lidice
Czechoslovakia
June 10, 1942

a na pravo:

Lidice
Illinois
July 12, 1942

A dole, pod pochodní:

Lidice lives

Pomník tento bude stále světu hlásat zpupnou bestialitu německých nacistů a ve věčnou hanbu odsoudí celý národ, ovládaný šíleným Hitlerem a jeho pomocníky, kteří dojdou jedenkrát zasloužené odplaty.

AMERICKÝ MINISTR VNITRA O LIDICÍCH.

(Tisková služba Čsl. nár. rady.)

V Kenwood Park v Pittsburghu, Pa., konala se 21. června velká všeslovanská manifestace, jedna z mnohých, pořádaných o této Slovanské neděli v celé Americe. Hlavním řečníkem byl Hon. Harold L. Ickes, sekretář pro vnitřní záležitosti Spojených Států. Značnou část svého významného projevu, jenž nese význačný nápis "Mnichovský netvor", věnoval p. Ickes obětem nacistické hrůzovlády v Československu, která vyvrcholila spálením české dědiny Lidic a vyvražděním jejího obyvatelstva. Z jeho obsáhlého projevu uvádíme:

"Nacisti dali světu lekci, které nesmí nikdy zapomenout, lekci, že nafoukané sebevědomý a vychloubačný pocit rasové povýšenosti může rozežrat duši jako rez. Tento hrozný příklad by nás měl přimět, abychom ještě záměrněji rozdmýchovali plamen světla, jež je naším vodítkem, světla všelidského bratrství.

Mnichovský netvor a jeho ozbrojení gangsteři si umínili, že zotročí všechny slovanské národy. Nacistická ukrutenství v Polsku, Jugoslavii, Československu a v obsazených částech Ruska jsou nad pomyslení hrozná. Podle informací jihoslovanské vlády v Londýně brutální nacisté vybili v Jugoslavii 465,000 osob — jen si pomyslete, skoro půl milionu mužů, žen a dětí bylo chladnokrevně povražděno! Číslice z Polska, Československa a Ruska, o Řecku ani nemluvic, působí hrůzou tím větší, že děsivé den ze dne rostou.

Nejpříšernější z mnohých "incidentů" je hromadné vraždění po smrti ohavného Heydricha. Je-li pravda, že jej sprovodili se světa českoslovenští vlastenci jako odporný hmyz, jímž Heydrich byl, zasloužili si vděčnosti každého slušného muže a ženy. Nejsm si však jist, zda je to pravda, či zda nebyl zabit na přímý rozkaz "Vrchního řezníka". Nebylo by to konečně poprvé, co Hitler se zbavil věrného nohsleda. Stalo se již dříve, že za jeho nejzávažnější přátele vyhlašovaní lidé našli jedovatou smrt ve vřelém objetí Hitlerova náruči. Snad se stal Heydrich příliš silný. Snad příliš mnoho věděl. Nebo snad byl celý "incident" nastrojen, jen aby sloužil za záminku pro další vražednou orgii.

Ale jedno víme zcela určitě. At' už Heydrich zahynul rukou českých vlastenců nebo rukou Hitlerových žoldáků — můžeme si být jisti, že pospíchal rovnou do pekla a že marně tam hledal někoho ještě horšího než byl sám.

Za žádných okolností nemůže a nesmí

být nikdy zapomenuto a odpuštěno, co provedli nacističtí zlotřilci s umučenými Čechy z osady Lidice. Všichni muži od 18 let byli v Lidicích chladnokrevně povražděni. Všechny ženy poslány do koncentračních táborů nebo do domů hanby. V moderní historii se nikdy nic takového ještě nestalo a to spáchala "panská rasa" ve jménu "vyšší kultury", aby pomstila d'áblem posedlého člověka, který dal pobít s klidnou myslí tisíce nevinných lidí. Příslušníci "panské rasy" po vyvraždění lidických mužů srovnali vesničku se zemí. Ale Lidice nikdy nezahynou. Stanou se symbolem bestialnosti, s jakou si dovedou zdivočelí lidé počínat, stanou se trvalým pomníkem statečných lidí, vzdorujících tyranii.

Hitler a jeho poslušní teroristé nikdy neklesli hlouběji, než tehdy, kdy dali obětem Mnichova rozkaz, že nikdo pod trestem smrti nesmí opomenout vzdát "čest" Heydrichově mršině, když se vracela do Německa. Ještě že Hitler ušetřil trpícím Čechům poslední ponížení a opomenul nakázat, aby Heydrich byl pohřben v půdě jejich hrdinné země!

Jen porovnejte takového Hitlera s vynikajícím československým státníkem Janem Masarykem, synem zakladatele československého státu, pod jehož jménem vyšel 19. června v "New York Times" tento článek:

"Dovolte mi, abych se krátce vrátil k nešťastné osadě Lidicím. Veřejným prohlášením jsem vyslovil hlubokou vděčnost svou i své vlády za sympatie, projevené americkou veřejností těm hodným a milým lidem z Lidic. Mám za to, že by nebylo správné dnes zapomínat nesčetných Lidic v celém světě. V Číně, kde bylo podobných bestialním způsobem zničeno sta a sta vesnic; v hrdinském Řecku, spojeném Holandsku, statečně Jugoslavii; v nepoddajném Norsku, trpícím Polsku a jinde a jinde. Stanou-li se Lidice symbolem, který vyvolal spravedlivý hněv lidu ve Spojených Státech, nemám nejmenších pochyb, znaje Ameriku jako ji znám, že nebudou zapomenuti ani ostatní hrdinové a mučedníci."

Tak psal muž slovanského plamene, muž s hlubokým porozuměním a všelidskými sympatiemi, jenž i ve chvíli, kdy jeho srdce je zkrušeno bolem nad tragickým Československem, truchlí nad všemi národy, jež také trpí nevýslovnými hanebnostmi v područí mocností osy.

Přede dvěma nebo třemi dny nacističtí teroristé otevřeně porušili jeden z nejstarších a nejposvátnějších zákonů — právo asyly — když v pražském kostele zavraždili dva muže, nad nimiž byl bez soudu

vynesen ortel pro účast na Heydrichově zabití. A právě včera jsme četli v novinách, že nádavkem ke stům již popraveným ve jméne hanebného a nectného Heydricha nacisti zavraždili generála Eliáše, bývalého premiéra nešťastné Československé země. Co ještě říci k charakteristice takového bídačtvi!

Než nacistický teror nemůže zlomit odpor utlačovaného československého lidu ani lidu v jiných zemích, který bojuje a nepřestane bojovat stůj co stůj za ideu, že člověk se nesmí dát ponížít ani terorem a brutální mocí. Právě naopak, Hitlerova brutalita jen zoceluje odhodlání lidu ve všech světa končinách smést jej i jeho vražednou bandu s povrchu zemského.

Který pravý muž by raději nedal přednost být mrtvým českým vlastencem než živým Háchou, který se plazí u nohou dobytých?

Který pravý muž by raději nebojoval s generálem Michajlovičem nebo nelétal se statečnými polskými letci v Angli, než aby hrál nectnou úlohu Emanuela Moravce, českého quislinga!

Najdou se lidé, kteří dovedou rozlišovat mezi nacistickými pohlaváry a německým národem. Ale silně pochybují, může-li kdo narýsovat dělitku mezi nacistickými vůdci a jejich následovníky. Třeba nejsou všichni Němci nacisty, miliony nacistů jsou Němci. Nesmí se přehlížet, že Heydrichové a Himmlerové nezabíjejí své oběti vlastníma rukama. Českoslovenští, polští, francouzští a jiní mučedníci klesli před hlavními puškami nacistických popravčích čet. Nacisté, tisíce a tisíce nacistů a nejen Hitler sám jsou mučiteli a popravčími v Evropě. I v samém Německu Hitler nařídil vymýcení a zakázal uplatňování křesťanství. Hitler si snad myslí, že násilným návratem ke starému pohanství se Němci stanou povolnějšími nástroji k vraždění a ničení. I nejkruťšímu křesťanu by bylo dost zatěžko nařídít hromadné vraždění nebo se ho zúčastnit. Katoličtí biskupové u vědomí své zodpovědnosti vznesli obvinění, že Hitler dal popravovat v Německu trvale zmrzačené, šílené a nezhojitelně nemocné. Je skoro nemožno uvěřit, že si lidé dali říci nebo se dali přinutit, aby ubíjeli bezbranné a věkem sešlé bližní — dokonce snad ve svých vlastních domácnostech.

Slušnost, křesťanství a lidskost — pro nic takového není místa v nacistických fádách. Nacisti se udržují při životě jen nenávistí. Seli nenávist, pěstovali zášť a od nynějška jak oni, tak členové jejich pátých kolon budou zášť sklízet. Čeho nemohl dosáhnout Džingischán, co se nepovedlo Atti-

lovi, co nesvedli ani Hanibal ani velké římské imperium za doby císařské, co nedokázal Napoleon, co před čtvrtstoletím viděl německý císař se rozplývat před svými očima jako páru nad hrncem, nedokáže dnes ani Adolf Schickelgruber. Boží spravedlnost, která jest někdy pomalá, jest také neodvratná a nesmiřitelná. Potrestá zločiny po zásluze. A z jejího nálezu a odsouzení nebude odvolání.

Dovolte mi citovat z produševnělé řeči místopresidenta Wallace, kterou před měsícem přednesl ve Sdružení pro svobodný svět v New Yorku: "Není možný kompromis se Satanem" — pravil. — "Neustaneme v boji, dokud nebudou přemoženi vysvobození z nacistického jha. Budeme bojovat za plný mír právě tak jako za úplně vítězství."

CHILSKÝ TISK O HEYDRICHOVI A LIDICÍCH.

(Tisková služba Čsl. nár. rady.)

Jako v jiných republikách jižní Ameriky, i denní tisk v Chile zabýval se případem Heydrichovým a spálením Lidic způsobem, který byl tvrdou ranou nacistické propagandy, jež v Jižní Americe stále ještě usiluje o získání veřejného mínění pro mocnosti Osy a proti Spojeným Státům a jejich spojencům. Zprávy o masových vraždách českých rukojmí a o barbarství v Lidicích, kterážto dědina zaujme své místo v dějinách vedle španělské Guernicy, na níž nacisté poprvé vyzkoušeli své vražedné stroje, uveřejňovány byly v denním tisku v Santiagu de Chile na předním místě a redakční články ostře odsuzovaly zbesilost Hitlerových rot a hlavního jeho kata Heydricha. Na prvním místě jest uvést úvodník z vládní "La Nación", který význačně zdůraznil deklaraci, jak uvedl, "zákonitě a zodpovědně vlády československé v Londýně" o potrestání hlavních vinníků tohoto nesmyslného a barbarského vraždění. Velmi vše pro Československo rozepsala se redakčně "Defensa", která otiskla obrázek Heydrichův s významným nadpisem: "Konečně!"

Skvělý byl článek Mario Garfiase v "Las Ultimas Haras", nadepsaný: "Vím kdo zabil Heydricha", v němž se nejdříve uvádí všechny domněnky o tom, kdo mohl být za tímto atentátem, a posléze se praví:

Tajná policie nacismu může hledat, může nabízet miliony za dopadení hrdinů našich světů, kteří vykonali akt spravedlnosti a kteří vydali svědectví víry v zákon Boží.

Těm, kdož z lidského života učinili krvavý cár bolesti, těm, kdož v bahno svrhli důstojnost lidskou v chladném obleku žalářníka a kata, těm, kdož se povznegli nad prá-

va národů chci říci, kdo usmrtil Reinhardta Heydricha, temnou osobnost noci světové.

Znám ho, mohu říci jeho jméno, mohu říci i kde se nachází. Mohu ho odhalit. Ale nemohu ho poslat do koncentračního tábora ani zavázat mu oči u zdi věže pražské katedrály před popravčí četou.

Pravím toto: Byl to lid. Byla to svoboda. Česká, britská nebo ruská spravedlnost a nesmrtelný duch národů!"

Jiný redaktor téhož časopisu Alberto MacKenna v článku "Smečka vlků rve Evropu" píše tonem podobným a končí slovy: Již padl jeden z nich: Heydrich, tyran Československa, odklizený mstící rukou vlastence. Za spravedlivou jeho smrt obětováno bylo už sta životů. Ale padnou všichni, jeden po druhém: Himmler, sadistický náčelník Gestapa, Quisling, zrádce norský a všichni ostatní a naplní se slovo Kristova podobenství, že ten, kdo mečem zachází, mečem schází."

Stejně píše redaktor Guillermo Eruardo Feliu v článku "Padají kati" v témže listu a rovněž v řadě listů venkovských publikovány byly články podobné. Málo událostí vzrušilo myslící veřejnost tak mocně jako hrozné zprávy z Československa v posledních dvou měsících. (M.)

LIDICE.

Many stories were written about the atrocities of the First World War. The fact that some of these stories were found to be exaggerated or untrue led many people to believe that all of them were pure inventions of imaginative writers. The distrust of them was so great that at the beginning of the Second World War extraordinary measures were taken by the editors and publishers to be on guard against propaganda of this nature, and the American dailies were forbidden by a "gentleman's agreement" to publish stories of atrocities.

Yet the experiences of the Second World War clearly have demonstrated that the stories of outrageous cruelty associated with the First World War were not at all fantastic or distorted between as some people believed. The only difference between them and those being committed now by the Nazis is one of degree rather than of substance. What the soldiers of the old imperial armies of Germany did once under cover and on a small scale, the Nazis are doing now openly and on a large scale, even confessing to these crimes and brazenly bragging about them in order to terrorize the population of the subjugated countries.

The Nazi methods are most vividly illustrated by the savage brutality with which the Nazis vented their spite upon the Czech town of Lidice.

On June 16 the village of Lidice, about eighteen miles from Prague, was razed by detachments of the Gestapo. Antonín Trnka, Mayor of the town, Václav Hánl, the town's secretary, the local priest, teachers, and all the male population over 17 years of age, approximately 200, were murdered on the spot; all the women, to the number of about 200, were sent to concentration camps; and all the children, approximately 120, were placed in so-called reform schools in Germany. The homes of these people were burned and completely destroyed; and the very name of Lidice was erased from the official record. Cattle and domestic animals were driven to villages about forty miles distant and distributed among German colonists, whom the Nazis brought to Bohemia to Germanize the Czech countryside.

The Prague radio controlled by the Nazis, took great pains to broadcast in full detail what had happened to Lidice and threatened more Czech towns with a similar fate if the Czechs remain recalcitrant and non-cooperative.

In explanation of this horrible crime the Nazis alleged that dumps of ammunition and arms were kept in Lidice, that an illegal wireless station was operated there, and that the inhabitants of the unhappy town had provided aid to those who made the attack on "Protector" Heydrich. But no accusation was proved and no trial was held. On a mere suspicion the entire town was razed to the ground and its inhabitants murdered.

This is not the first instance of the Nazis burning a town and killing its inhabitants. Hundreds of towns and villages in Poland and Yugoslavia were annihilated in the same brutal manner; and in many instances not even the lives of women and children were spared. But these occurred in the war zone and could be explained as falling under military exigency or the report of these crimes in the allied press could be branded by the Nazis as enemy propaganda. In regard to Lidice they themselves confessed to the crime, committed by the Gestapo in the peaceful country which Hitler himself promised to "protect"—for we must not forget that Lidice was one of the towns in the "Protectorate" of Bohemia-Moravia.

Lidice (pronounced as though it were spelled Li-dit-tzeh, accent on the first syllable) is a small, picturesque town situated

in the hilly countryside near Kladno. Most of the inhabitants were miners, working in the Dubí coal mine at Kladno, and ironworkers, employed by the Poldi Iron Works in the same city. There were some masons and carpenters and the remaining portion of the population consisted of farmers. It was one of the oldest settlements in Central Bohemia which grew up around the ancient castle called Ludice in the 13th century. The old church of St. Margaret, built originally in the fourteenth century and rebuilt in 1736, fell victim to the Nazi torch together with the old schoolhouse in which generations of the people of Lidice and neighboring hamlets were educated. The modern school building, erected during the republican regime of Masaryk and Beneš and regarded as the pride of the town, met the same fate at the hands of German Kulturtraegers. The place itself is not far from the Ruzyň airport at the outskirts of Prague, where the well known massacre of the Prague university students occurred on November 17, 1939.

The Nazi murderers tried to erase Lidice from the map of the Old World, but they cannot erase its name from the hearts of free men. Already suggestions have been made by the New York Times, the Chicago Sun, the Chicago Times, and other dailies that some American towns, especially those now bearing German names, be renamed Lidice in order to perpetuate the name of the town immortalized by Nazi brutality. Lidice, reappearing on the map of America, will be a fitting rebuke to the Nazi tyrants and the inhuman methods of the dark ages reintroduced to our time.—J. M.

LIDICE A ČESKOSLOVENSKÝ ODBOJ V KANADSKÉM TISKU.

Kanadský tisk právě jako americký věnuje v poslední době československým věcem ještě zvýšenou pozornost a nacistické barbarství, zejména vyvraždění a srovnání Lidic se zemí v něm vyvolalo bouře protestů.

Došly vyjádření jak v redakčních státech čelných časopisů, tak také v dopisech čtenářů redakcím. Na všech stranách se ozývá volání po spravedlivé odvetě a československému lidu se v nich dostává nadšeného obdivu za jeho hrdinský odpor, který projevuje za okolností nejsvizelejších a tak dojmavě tragických.

Náš lid v Kanadě má nemalou zásluhu, že jsou příkladné vlasti československého lidu tak vysoce ceněny, protože sám v nové vlasti předchází příkladem, jak se chovat za války.

V Chatham, Ontario, chystalo Československé národní sdružení v Kanadě výlet a všechny přípravy již byly vykonány. V tom z čista jasna došla zpráva o Lidickém masakru. Výlet byl okamžitě odvolán a byl dán povel: "V neděli všichni na práci na řepná pole." Heslo chytlo a pracovalo se od rána do noci.

"Jak bychom se mohli veselit a radovat, když jsou naši doma vražděni", řekl zpravodaj místního listu krajan M. F. Kousal. "Přišli jsme za moře pracovat a pomáhat Kanadě, aby se stala zemí blahobytu. Lidice nám daly podnět, abychom pracovali s ještě větší horlivostí a ještě větším úsilím, dokud nebude zavilý nepřítel úplně potřen a poražen na hlavu. Dali jsme si slavný slib, že věnujeme každou volnou hodinu zvýšení produkce, ať v továrnách, nebo na polích, a také ho dodržíme. Řídíme se jen starým českým heslem 'V práci a snažení je naše spasení'."

Zpráva tato vyvolala velkou pozornost kanadského tisku a čin Chathamské odbočky Československého národního sdružení je dáván za příklad, jak se má v dobách národního nebezpečí pracovat pro vlast.

REPRESENTATIVE SOKOL WRITINGS

Jindřich Fuegner

By Jan Hořejší.

(Continued.)

When he was 31, Fuegner married Kateřina Turecká. His wife understood him thoroughly, and hence we find that the serenity of their married life was in no way marred by his devotion to the cause of the people. Tyrš's memorable "neblaze národu, v němž snahy muže neoceněny jsou ženami jeho" certainly could not be applied to the family life of Fuegner, nor to his own. (Tyrš married Fuegner's daughter, Renata, after Fuegner's death.)

At the age of 33 we find Fuegner made general agent of an Italian insurance company. He soon made a good reputation in this new field, and his more frequent contacts with Bohemians served to increase his devotion to their interests. Four years later, in November, 1859, we find Fuegner attaining eminence in still another field: he is made president of an organization of shorthand writers, and participates in the transposition of the German system of Gabelsberger into the Bohemian tongue.

In the Board of Commerce and Industry, Fuegner voted in favor of a resolution to call the attention of the Viennese government that a sound financial program could be worked out only when the masses were treated with consideration—when they felt

an interest in the matter and had an opportunity to voice their sentiments. Jindřich was active in every charitable venture. He personally directed a national literary in behalf of the daughter of the martyred patriot Karel Havlíček (whose life was reviewed in past issues of the *Věstník* of the Northeastern District) and helped assure its success by purchasing many of the tickets himself. Fuegner was elected to the City Council of Praha. He also presided on the committee entrusted with the building of a Čech National Theatre in the capital. In short, we find our friend active in almost every significant event in Praha!

When we consider this brief outline, we understand why Fuegner became enthusiastic with the Sokol Ideal as outlined by Tyrš — and became one of the founders of the Sokol Movement. Fuegner has long looked upon physical culture as one of the surest means of preserving his health and ardently studied physiology and anatomy. The SOKOL field was a fertile one for a man of his talents and knowledge.

On February 16, 1862, Fuegner, then 40 years old, was elected first chairman of the newly founded Bohemian Physical Culture Institute, later named Sokol Pražský, in the gymnasium managed by Malýpetr (the early history of the SOKOL was treated in past issues of the *Věstník*) and before long, proof was at hand that the selection was a fortunate one. Within 10 days, Fuegner called a meeting at his home, and committees were selected. In March he requested the artist Josef Manes to draw up recommendations for a Sokol standard (emblem) and a Sokol uniform.

The first meeting of the Sokol organization after its founding was held March 27, and here we find Fuegner recommending the second-person familiar mode of address ("thee" and "thou"). Fuegner, Eduard Grégr, and Guth appeared at this meeting in the Garibaldian red shirts and distributed Sokol emblems — red cockarde with a white S in the center. There could no longer be any doubt about Fuegner's realization that he was to be a leader in the efforts to revive Bohemia intellectually, socially, and nationally.

Fuegner was a model "starosta" for Sokol Pražský, whose membership increased from 80 to 1,000. He attended the gymnasium classes regularly and not only the men's — but those of the young ladies who envied Renata her happy father. Wherever Fuegner went, everyone felt a wave of sincerity, of real friendship and brotherhood.

Within a short time, Fuegner leased larger quarters known as "U Apolla" in Ječná Street. When the SOKOL was compelled to vacate these premises within a month, Fuegner began to work on plans to assure a permanent home for the new organization. In the meantime, he continued his labors to weld the members into an indissoluble brotherhood. An "anonymous patron" lends a sum for the purchase of gymnastic equipment and seems to be always on hand when finances are at the lowest ebb. In April Fuegner takes part in the hike to Říp and the first Sokol public outing to Závist, about which you read in the *Věstník* a few years ago. Fuegner was not able to participate in the march to Závist in the morning, and arrived at the picnic grounds after noon. Although possessed of a fine speaking voice, Fuegner was reluctant to make public addresses. However, he posted a bulletin in the gymnasium shortly afterward, from which we extract the following:

As chairman of the society, I want to express my sincerest appreciation for your exemplary conduct during our first outing, on the 11th day of this month. Conscious of the healthy spirit pervading our ranks, I did not doubt for an instant that everyone of you would do your utmost to create a favorable impression upon the Bohemian public — that you would conduct yourself as an exemplary turner. Maintain this fine spirit and ere long it will be considered an honor to belong to the SOKOL!

In order to achieve this enviable position, each of us must discipline himself in a Spartanlike manner; strictly observe those rules which we have voluntarily adopted; gradually make those virtues mentioned in our by-laws and inscribed on our standard, integral parts of our everyday lives.

Let our brotherhood be indivisible in its love for our native land, for our beautiful Bohemian tongue; let us be a society of devoted brethren whose harmonious cooperation is unmarred by differences of opinions on matters religious or political. Let him who is more fortunate in worldly goods help him who is in need. On this field, let him who works with his mind for the betterment of his fellowman find his place beside the workingman with calloused hands and sweated brow. Let us be moderate in all things — in our eating, drinking, and in the blessings with which nature has favored us; let us conserve our

TĚLOCVIČNÁ HLÍDKA

Řídí Jarka Jelínek.

Kata Danková:

Sokolské ženy do tělocvičen!

Není to planá výzva, ale vážné upozornění našim sestřám.

Naše ženy v této válce plní svoji povinnost na mnoha místech. Sokolice jsou v čele a obětavě konají vlastenecké služby. Pracují pro Červený Kříž, konají sbírky pro trpící, výborně se osvědčují při práci v druhém boji za svobodu staré vlasti. Nahrazují i muže v práci průmyslové a hospodářské, ba některé se přihlásily i do ženských oddílů v armádě. Dokonce máme i sestry, které se podrobují výcviku pro službu aviačickou, již co dobrá pilotky.

Mimo všech uvedených druhů práce, je zde ještě jedna vážná věc, kterou sokolské ženy zajisté splní. Je to výchova tělesná v sokolských tělocvičnách. Jen národ zdravý předrží dobu válečnou a zdravá žena je silnou oporou národa, která dopomůže k vítězství.

Na zdraví žen a našich dětí nesmíme, zejména v této době, zapominati. Zdravý člověk oddolá snadněji nemocem a strastem válečné doby.

Sokolským tělocvikem udrží si naše žena pružnost těla, utuží své zdraví a také vykoná lépe nejen své poslání v národě, ale i co členka udrží svoji sokolskou jednotu při životě, neboť nahradí úbytek našich mužů.

Je to důležité! Náš národ musí vyjít z války vítězně, nesmí být oslabený a Sokolstvo dopomůže k vítězství nejsilnějším nástupem žen do tělocvičen.

Každá uvědomělá žena, a tou je každá naše sestra, pochopí volání doby a nebude odkládat svůj nástup do tělocvičny.

Počátkem září zahájeno bude pravidelné cvičení a již nyní je třeba vykonat přípravy. Náčelnice jednot za součinnosti čle-

nek cvičitelských sborů, ale také za spolupráce úřednic své jednoty necht' vykonávají vše, co je možné, aby všechny členky zahájily pravidelné cvičení.

Župní náčelnice jistě rozumí situaci a obratně pomohou při agitaci a propagaci. Silné jednoty znamenají silné župy a silnou obec. Zároveň je velice potřebné vyvinouti co největší úsilí pro získávání žactva a dorostu.

Jestli třída mužů je oslabena za války, tak třída žen se zmnohonásobí, aby posílen byl náš sokolský život.

Program sokolské činnosti nebude zmenšen, neboť ženy svým počtem a nadšením jej udrží, ba i zvýší. Tělocvična je středem sokolského života a proto je nutné, aby každá sestra a naše mládež nastoupila do řad cvičících a to již příští měsíc. Pak bude možno prováděti soustavně naši výchovu, pořádati i veřejná cvičení třeba i za účasti žen a mládeže a udržovati jednoty i župy při stálé tělocvičné činnosti!

Všechny sestry do tělocvičen! — je heslo nejbližší doby. Jen stáří a nemoc budiž vzato v úvahu. Program tělocvičných hodin upraví snadno naše cvičitelstvo, dle schopnosti cvičenek. Náčelnictvo AOS. zde ochotně pomůže.

Jen dobré vůle našich náčelnic žup a jednot je zde třeba a trochu nadšení u členek, abychom dokázaly naší životaschopnost v Sokole, což prospěje vlasti, rodinám i jednotlivkyním.

Nezůstane letos pouze při slovech a slibech, ale dobrá věc uvedena bude v život. Budeme cvičit všechny a úřednice naše budou všude příkladem: v tělocvičně, v agitaci i propagaci.

Všechny sestry do tělocvičen!

Zahájení pravidelného cvičení.

Každoročně připomínáme, nejen cvičitelstvu, ale i celým jednotám, co nutno podniknouti před zahájením cvičebního období. S nástupem žactva do škol začíná i pravidelný ruch v tělocvičnách. Jednoty a župy již nyní konají přípravy, aby tělocvičná činnost byla ihned vedena pravidelně.

Výzva. Výzva k zahájení provedena budiž dopisy, osobním stykem, též i v místních časopisech, které ochotně je uveřej-

ňují. Ve výzvě budiž jasně oznámeno, kdy je první hodina, které třídy ve které dny, a udána adresa tělocvičny, případně adresa neb telefon činovníka, který dá další patřičné informace. Možno uvést i jména cvičitelů, neboť i veřejnost reaguje, kdo třídy vede. Ve schůzi jednoty se zahájení cvičení vyzvedne tak důrazně, aby členstvo si uvědomilo, že je nutná spolupráce, agitace, ale také vlastní spoluúčast.

Zápis. Zápis se nemusí oddělovat od první hodiny. Nejlépe hned začít cvičit. První hodiny není třeba odkládat, ale je nutné, zejména u žactva, ji položit na den, kdy nezapadá do prvních starostí rodičů s dětmi a školou.

U členstva je nejlépe začít, jak bylo hlášeno, za každého počtu přítomných cvičenců a cvičenek. Začínatí nutno přesně v udaný čas! Nekazte cvičence nedochvilností a čekáním "až se jich více sejde"!

První hodina. V první hodině získáte šikovně pořádek a dobrou náladou povzbudíte k pravidelné návštěvě. Tělocvičnými výkony, ani dlouhým vysvětlováním neb prodlouženou hodinou neunavte cvičící. Vzbudíte náladu, dobře si zacvičíte, dejte další pokyny a výsledek se dostaví. Agitujte! To platí pro všechny třídy!

Slabá třída vás neodradí. Dnes se pracuje v různých denních a nočních hodinách. Nechá se využít každý čas ku cvičení. Večery, odpoledne, ráno i v neděli může si skupina cvičenců zacvičiti, když je tělocvična volná. Vedoucí se najdou. Vzpomínám, že jsem cvičil v jednotě, kde nastupovali tři cvičenci a výborně i organizovaně si zacvičili.

Dětem se musí rozumět. Myslím rozumět dětské duši a vyspělosti tělesné. Snadno je "vyhodit" pro tak zvanou "dětskou nekázeň", pět chlapců, ale velmi těžko je potom získat rodiče, aby do tělocvičny děti posílali. Více spraví dobré slovo i úsměv, než kárání a dožadování se něčeho, čemu ještě dítě nerozumí. K dětem patří nejlepší a rozumní cvičitelé. Pořádek i kázeň získává se jinou cestou než trestem. Trest patří jen tomu, kdo vědomě provádí nesprávnosti a jiná cesta není již možná.

Učitel tělocviku. Placený cvičitel i ve velkých tělocvičnách mnohdy nemůže při nejlepší vůli vyhovět všem požadavkům. Je téměř vyloučeno, aby při mnoha druž-

stvech pobíhal od jednoho k druhému, cviky ukazoval, dával záchranu a řídil celou hodinu. Proto, že je placený, neznámá, že by se mu nemohla poskytnouti pomoc při vedení družstev. Je to i v zájmu lepšího pořádku a výcviku.

Kursisté. Měli jsme a máme šikovně bratry a sestry absolventy cvičitelských škol. Dejte jim příležitost k vedení, ale nepřetěžujte je v domění, že jsou to cvičitelé všeobecně vzdělání. Jsou však dobří.

Před zahájením cvičení. Starosta, starostka a náčelník-cvičitel musí harmonicky spolupracovat na vybudování činnosti tělocvičné, která byla, je a bude základem všeobecné činnosti sokolské. Náčelník, je-li sám, má velikou zodpovědnost a největší práci ze všech činovníků. Má-li náčelník a náčelnice cvičitelský sbor, rozdělí se práce. Náčelník-náčelnice řídí vše a je v práci první.

Před zahájením pravidelného cvičení poradí se naznačení činovníci dle poměrů jednoty a vydají příslušné pokyny pro členstvo, mládež a veřejnost. Vypracují pořad. Náčelník-cvičitel vypracuje rozvrh cvičební i časový.

Prohlédne se náradí. Náradí musí být bezvadné. Co je třeba opravit se, neb doplní a vyčistí i obarví.

Tělocvična má být vzdušná a čistá. To je věc jednatele a cvičitel má upozornit na nedostatky. Dnes, kdy existuje tolik moderních budov, hřišť a tělocvičen, má sokolská tělocvična se vyrovnávat čistotou a pořádkem. Je naše štěstí, že máme dobrého správce budov, na které upozornění není třeba.

Činnost tělocvičná budiž pravidelná. Cvičiti budeme pravidelně s každým počtem cvičících, neboť tak podporujeme brannost národa!

Zvýšme počet cvičící mládeže a nahradíme ztrátu mužů. Nazdar! — J. J.

Padesátka Josefa Kosa.

Letos celá řada sokolských cvičitelů přešla přes půl století. Zdá se, že není to věk, který by měl být vzpomínán, ale jestli člověk za rok svého života vykoná více než jiný za deset let, je na místě vzpomenouti jeho práce u příležitosti tak významné, jako je pět desítek let lidského života. Bratr Josef Kos si toho plným právem zaslouží.

Tento skromný a nenáročný, ale velmi zdatný pracovník, od roku 1924 cvičitel amerického Sokolstva, rovněž tiše v kruhu svých přátel oslavoval 18. července den svých padesátých narozenin. Ani se nezdá, jak ten čas letí, ale Kos nám nestárne. Je

stále činný a vytrvalý. "Kosiček" je v dobré paměti u našich Sokolic a "Pepíka" zase si dobře pamatují všichni borci. Ještě dnes se zálibou si vytvoří výmyk do stoje o rukou a vesele poskočí při družné zábavě. Jeho život je pestrý v sokolské činnosti, výsledky jeho práce jsou neocenitelné.

Narodil se ve Zlonicích v Čechách. Od mládí byl v Sokole. Výchovu prodělal na mnoha místech. V žactvu cvičil na Vyšehradě, dorostenská léta prožívá v Sobčicích u Jičína, jako 17letý již je členem v Ervěnicích na severu Čech, kde je již náčelníkem, pak cvičitelem v Táboře a náčelní-

kem v Hradci Králové. Jeho vychovatelé byli vesměs Sokolové na slovo vzati: R. Hvězda, K. Fotr, Karel a Aga Hellerové, Franta Erben, Čada i Jindra Vaníček. V Táboře spolupracoval s dr. Ilamkou.

Jako borec je ještě v živé paměti nás všech. Borec na slovo vzatý. Odvážný a přesný ve výkonech s matematickými podrobnostmi při provedení cviku. Byla tu elegance, síla a jistota. Nepřehledná řada závodů a vítězných trofejí šla s Kosem jeho boreckým životem. Byl borecem světové kvality, ale při tom Sokolem správně založeným a vychovaným. Před odjezdem do Ameriky byl členem závodního družstva ČOS. na olympiádě v Paříži.

Stal se cvičitelem Svazu Amerického Sokolstva. Zná všechny jednoty a župy AOS. i STJS., které několikrát navštívil jako cvičitel. Jezdil, učil, cvičil až do roku 1941, s přestávkou, kdy se věnoval jinému zaměstnání. Když jsme neměli cvičitele, zanechal bratr Kos všeho a bez očekávání díků šel konat povinnost Sokola-cvůčitele. Vykonal obrovskou práci, dosud neoceněnou, ale viditelnou. V mrazu, dešti, v neznámých jemu tehdy místech jde se sokolstvem Amerikou. Cvičí, poučuje, přednáší, srovnává nedostatky, nabádá a s výsledkem zlepšuje organizaci po stránce tělocvičné, ideové i číselné. Jeho denník z cest se čte jako román. Mimo to na čtyřiceti školách pro cvičitelstvo vnáší nový život, poučení a ruch.

Určitý čas byl i náčelníkem Sokola Havlíček-Tyrš v Chicagu, kde působil i co cvičitel a současně byl i náčelníkem župy Střední i členem a jednatelem náčelnictva Americké obce sokolské a později i místonáčelníkem AOS. Nyní je členem Sokola A-

merického v Chicagu. Nacvičoval pro celou řadu sletů, vedl závody, velmi účinně a zodpovědně pomáhal při hlavních sletech v Chicagu. Byl členem družstva na sletě v Praze 1926 a pracoval při nácvičce výpravy cvičičích 1938. Velmi často přispíval odbornými články do Sokola Amerického a do různých časopisů. Sestavil řadu cvičení pro župní slety i veřejné vystoupení jednot. Vystoupení mládeže o hlavním sletu v Chicagu 1929 bylo jeho a Karla Eliáška prací a cvičení žactva 1941, tolik působivé, jeho krásnou skladbou.

Pět let války zocelilo jeho život. Byl na ruském, srbském a rumunském bojišti. Dvakrát byl raněn a znovu vstoupil do československé armády a zúčastnil se bojů o Slovensko.

V sokolském museu v Tyršově domě v Praze je jeho obrázek jako borce. Fotografický snímek Viktora Pokorného, kde zachytil bratra Kosa při vrhu koulí, byl na všech světových výstavách fotografického umění uznán za nejcennější ze stanoviska fotografického, ale i figurálního.

Bratr Josef Kos je dobrák od kosti. Je na pohled "nemluva" a "bručoun", ale srdce má Josef zlaté a kdo jej poznal, váží si jej. Je Sokol přesvědčením a každým coulem. Říkali mnozí, že jej mám rád, že s ním po práci jsem večer sedal a rozmlouval, ale to není pravda. Kos ani já mnohdy jsme za večer nepromluvili slova, ale rozuměli jsme si. To hlavní bylo řečeno vždy při práci v tělocvičně. Tam mluvil Kos svým činem a výkonem!

Milý Pepíku, za všechny, kdož Tě mají rádi a těch je mnoho, přeji Ti do druhého půlstoletí všechno nejkrásnější a více štěstí a pochopení ve Tvé práci!

Frank Krátký:

Veřejné cvičení clevelandských jednot župy Severovýchodní.

Veřejné cvičení clevelandských jednot konalo se 28. června 1942 na sokolské farmě v Twinsburg, Ohio. Pohostinně při tomto vystoupili bratři, sestry a dorostenky ze Sokola Detroit, Sokol Toledo se zúčastnil co host.

Program zahájen byl br. starostou župy br. Janem Tichým, který po společném nástupu představil župního náčelníka a náčelnici a konsula československého, pana Gardavského, který přednesl před naše oči poměry dnešní doby. Po té následoval program. V prostných žactva vystoupilo 65 zákyň a 30 záků, vedených sestrou Evelyn Tichou a Oscarem Pšeničkou. Po té následovaly kladiny dorostenek, vedených se-

strou Vivian Lacinovou. Žáci a zácky provedli hry pro obveselení obecnictva. Ženy a dorostenky společně cvičily na několikereém nářadí za vedení sestry Elišky Peškové. Nářadí mužů a dorostenčů vedli bratři Ant. Marvan a Frank Kunášek. Velice dobře zacvičena byla protná žen a dorostenek za vedení sester Anny Škodové a Agnes Hantlové. Ženy cvičily v počtu 83 a 75 dorostenek. Protná mužů a dorostenčů řízena byla bratry Ed. Hamrlem a Frank Kunáškem v počtu 33 mužů a 27 dorostenčů. Tato zacvičena byla nad očekávání dobře. Závěrečným číslem bylo provedeno "V" for Victory, číslo to složené a vedené náčelníci župy Vlastou Šebkovou. Prove-

dení bylo skvělé a úbory v podobě československých vlajek vynikaly v zeleném pozadí. Hudba byla řízena bratrem Rudolfem Hannou.

Počasí jsme měli velice krásné, návštěva ohromná. Navštívil nás též guvernér státu Ohio, pan W. C. Bricker, který mezi čísly promluvil. Můžeme být spokojeni.

Třídy mužů jsou slabé, neboť schází nám mnoho mužů, kteří odešli na vojnu.

V sobotu provedeny byly atletické závody dorostu, jichž výsledky jsou na jiném místě uvedeny.

Župní náčelník Edwin Jiroušek je na vojné a jeho místo zastupuje místonáčelník br. Frank Krátký.

Cvičitelská škola v Center Point, Iowa.

Po krásném sokolském sletu župy Západní AOS. v Cedar Rapids, Iowa, konala se cvičitelská škola spojených žup v letním táboře jmenované jednoty, v Center Point, Iowa. V útulném táboře sešli se 34 posluchači, aby dva týdny věnovali sokolskému učení. Byli to vesměs lidé mladí, ba velmi mladí, ale inteligentní a plní nadšení pro sokolskou ideu.

Škola byla zahájena náčelníkem AOS. br. Jelínkem v pondělí 29. června. Po zapění americké hymny byli představeni přítomní sokolští pracovníci, kteří pronesli zdravice. Byli to: starosta župy Západní br. Šimon Rokúsek, náčelník téže župy br. Frank Kopecký, náč. župy ses. Frances Hulačová, náčelník župy Severní br. Frank Verner, ba. Bašta ze St. Paul, br. Frank Kocourek a Frank Raška z Omahy. Pak byli představeni učitelé br. Richard Molcar z Chicaga a Franta Machovský z Cedar Rapids. Později pozdravila kursisty též sestra Anna Valentová z Cedar Rapids.

Průběh školy byl spádny a přesný dle rozvrhu. Ráno byl budíček v 6 hodin. Učilo se denně od 7 hodin ráno do poledne, pak od 1.30 do 6. večer. Od 7.30 do 10.00 večer byly přednášky, proslovy, zpěv, besídka, zábavní večírky, film a jednou táborový oheň. V 10.10 se šlo spat, nebylo-li dáno jiné povolení vedoucím školy.

Kázeň přímo vzorná, neboť ani při různých "humorných" nápadech našich chlapců nebyla přestoupena. Zdravotní stav byl velmi dobrý. Menší úraz byl pouze jeden, ale nikoliv při cvičení. Stravování bylo přímo výborné. Sestry od Sokolic Renata Tyršová ze Cedar Rapids, které dobrovolně pečovaly o tělesné blaho kursistů přímo nás každým jídlem překvapovaly. Obsluha dobrovolnic-dorostenek Věry a Heleny ze C. R. doznala rovněž ocenění za ochotu a pečlivost zejména od chlapců.

Ve škole probrána theoreticky i prakticky tělocvičná soustava sokolská, první pomoc, záchrana i vedení hodin cvičebních, praktické vedení společných i vedení družstev. Po stránce ideové provedeny přednášky a proslovy na různá témata, což prakticky zopakováno bylo i žáky. Zpěvu

a tancům věnována byla náležitá pozornost též.

Výsledek vyučování jevil se při závěrečných zkouškách následovně: Přes 90% získalo 9 kursistů. Přes 80% 19, přes 70% 6 kursistů. To je potěšitelné. Ovšem v úvahu nutno vzít, že to byla škola přípravná a požadavky úměrně nižší. Jazyk český ovládalo 30 posluchačů velmi dobře, 3 slabě.

Vedoucí školy byl náčelník Obce J. Jelínek. Učitelem br. Richard Molcar, člen náčelnictva AOS. Ochotně a dobrovolně vypomáhal br. Franta Machovský, náčelník z Cedar Rapids, který všemožně vycházel nám vstříc i jako správce tábora po dobu školy. Tance vyučovala sestra Frances Hulačová, náčelnicke župy Západní, která měla i dozor nad žákyněmi ve škole, což konala s ochotou a nenáročně. Lékařské přednášky vedl dobrovolně Dr. Thomas Suchomel, starosta Sokola v Cedar Rapids, který bezplatně a obětavě staral se s dr. Šmrhou o zdraví kursistů. Jsme jim zavázáni díkem. Zpěv a některé ideové přednášky měl na starosti br. Fr. Raška z Omahy, který však byl též posluchačem ve škole.

Účast dle žup a jednot byla následující: **Župa Střední AOS.** — Sokol Slávský: Sylvia Mašek, Blanche Lang, Richard Ptáček, Josef Domanský; **Sokol Havlíček-Tyrš:** Blanche Adamec, Vlasta Bucek, Anna Pospíšil, Willard Holman, Ervin Benda, Charles Bašta, Edward Michal; **Sokol Rozvoj:** Evelyn Pollack; **Sokol Stickney:** Helen Lebloch; **Sokol Americký:** Vlasta Křest'an; **Sokol Plzeňský:** Mary Berger; **Sokol Milwaukee:** Georgia Suchý, Mildred Zelenka; **Sokol Racine:** Jerome Buran; **Sokol Chicago:** Charles Zdeněk, Charles Schultz; **Sokol Tábor:** Milton Herzing.

Župa Západní. — Sokol Cedar Rapids: Jindřiška Kubík, Helen Melša, Olga Naxera, Mildred Mahring, Robert Klinský, Josef Chmelíček; **Sokolky Tyrš, Omaha:** Věra Růžička, Božena Storch; **Sokol Omaha:** Frances Laštovica, Frank Raška.

Župa Severovýchodní. — Sokol Detroit: Betty Liška, William Milý.

Župa Severní AOS. — Sokol St. Paul: Valeria Kohler.

Škola pro cvičitele v Center Point, Iowa.

Celkem 20 žen a 14 mužů. Z toho 9 členek, 11 dorostenek, 6 členů a 8 dorostenků. Nejstarší posluchač 34 roků, nejmladší 16 let. Většinou stáří kolem 18—20 let. 24 posluchačů a posluchaček byli studenti na vyšší škole neb koleji, 2 stenografky, 1 pokladní, ostatní zaměstnání v různých oborech jako dělníci.

Všem posluchačům vydáno bylo vysvědčení o prospěchu ve škole a jednotám i župám podána zpráva o výsledku i chování.

AOS. věnovala zdarma učebnice, poskytla učitele a též náhradu za léčiva.

Zdravice do školy poslala: Americká obec sokolská, starosta AOS. br. Karel M. Prchal, náčelnictvo AOS., náčelnice AOS., sestra Kata Danková. Školu navštívili četní bratři a sestry ze Sokola Cedar Rapids. Hromadný zájezd uspořádali bratři a sestry této jednoty 10. července, za plné účasti obou cvičitelských sborů, kdy pozdra-

vili pěkným vystoupením a proslovem starosty br. Dr. T. Suchomelem a náčelníka br. F. Machovského, náčelníka AOS. u příležitosti jeho padesátky.

Je na místě poděkovati obětavým sestrám kuchařkám i ochotným dorostenkám za všechny ty úsluhy a výborná jídla, též správci tábora br. Machovskému i předsedovi výboru tábora br. Suhomelovi st. a jeho choti za všechnu pečlivost. Bratru M. Hromádkovi pak za předvedení mnohých filmů a všem učitelům za příkladnou spolupráci, jakož i štědrým dárcům za vše, čím si vzpomněli na zpříjemnění pobytu žákům v kurse.

Škola byla ukončena zapěním americké a československé hymny, proslovy učitelů a žáků školy a stažením vlajky.

Je bezesporné, že výsledek školy bude znatelný a že pořádání cvičitelských škol je zárukou naší budoucnosti.

M. M.:

Ukázka sestav na kladině pro veřejné vystoupení.

Dle původního popisu.

Na dvou kladinách cvičí vždy 8, 10 až 12 cvičenek (dle délky kladiny. Pro 20 až 24 cvičenky je tedy zapotřebí čtyř kladin).

Kladiny se postaví vždy dvě rovnoběžně na vzdálenost nevelkého kroku pokud možno úzkými konci k obecnstvu.

Cvičenky stojí z vnějších stran čelem ke kladinám, vzdáleny od těchto na malý krok. Rozstup stranou větší délky jedné paže, s protějšími je rozstup mezerný.

Hudební doprovod lze lehce upravit.

Prvé cvičí jak psáno, druhé opačně.

I. ODDÍL.

I. 1. Stoj přednož. levou na kladinu, předpažit,

2. a 3. bočný kruh pravou nahoru; při doznění druhé čtvrti je paže vzhůru vodorovně, trup natočen vpravo, na třetí čtvrti trup natočen zpět a předpaženo.

II. 1. Nejkratší cestou vzpažit, záklon v lopatkách, hlava vzhůru,

2. a 3. výdrž.

- III. 1. Předpažením a předklonem podpor dřepmo levonož na kladině, zánožmo pravou na zemi,
2. přinožením levé k pravé vzpor ležmo vpředu za rukama,
3. výdrž.
Podpor ležmo necvičit příliš prohnuté, trup od hlavy k patám v jedné přímce.
- IV. 1. Půlobr. v pr. do vzporu ležmo v pr. str. levoruč, upažit pravou,
2. čelný kruh nahoru pravou,
3. vzpažit pravou, poloha palcová.
- V. 1. Pravou obloukem zevnitř a půlobr. v levo dohmat na kladinu a předskokem podpor dřepmo,
2. a 3. zvolna vzpřím, vztyk do výponu a předpažením vzpažit.
- VI. 1. Podřep přednožmo pravou na kladině (levonož podřep na zemi, pravá napiatá noha na kladině) upažit, ruce na záloktí sousedek, záklon,
2. výdrž,
3. vzpřím, vztyk, zapažit, palcová.
- VII. 1. Výstup pravonož napřed, zanožit levou, výdrž v zapaž.,
2. seskok napřed (mezi kladiny) do podřepu snožmo, předpažit,
3. výstup pravonož napřed, na přední kladinu, zapažit, zanožit levou, předpažením vzpažit.
- VIII. 1. Seskok napřed s celým obr. v levo do podřepu (čelem ke kladině), předpažit a hned vztyk a připážit,
2. a 3. výdrž.

Druhé provedení možno cvičit buď v tutéž stranu jako provedení první, nebo cvičit druhé jak psáno a první opačně.

II. ODDÍL.

- I. 1. 2. 3. Stoj přednožný pravou na kladinu, předpažit, předhyb pravou, předpažit vzhůru, trup ve směru levé napiaté nohy.
- II. 1. 2. 3. Nápon pravou, podřep (levonož na zemi) přednožmo pravou na kladině, mírný záklon, dol. oblouky zapažit zevnitř, dlaně vpřed zevnitř.
V obou taktech trvá pohyb po první dvě čtvrtky a dokončen je úderem třetí čtvrtě.
- III. 1. Vztyk, vzpřím, předhyb, zanožit zapažit, palce dolů,
2. výstup pravonož napřed, zanožit levou, předpaž. vzpažit,
3. a) výdrž,
b) stoj předkročný levou na vzdálenější kladinu, předpažit.
- IV. 1. Půlobr. v pr. do stoje rozkročnéno, upažit pravou dol. obl.,

2. Cvičí všechny stejně: půlobrat v levo do stoje předkroč. levou, ruce vbok, lokty nazad,

3. výdrž.

- V. 1. 2. Připažit pravou, a boč. obloukem nazad, s natočením trupu na pravo, vzpažit,
3. předklon, předpažit, pravou dovnitř, prsty se dotýkají špičky levé nohy. (Obě nohy napiaty.)

- VI. 1. Vzpřím, předpažit pravou,
2. půlobr. v pravo do st. rozkročnéno, vzpažit pravou,
3. půlobr. v pravo do st. předkroč. pravou, předklon, předpažit pravou zevnitř, prsty se dotýkají špičky levé nohy.
Pohyby v VI. taktu se cvičí spojitě.

- VII. 1. Vzpřím, půlobr. v levo do stoje rozkročnéno, upažit,
2. Prvé cvičí jak psáno. druhé opačně: stoj zákročný pravou (pokos na levé kladině) předpažit,
3. sestup v levo stranou do stoje únožného pravou na kladině, upažit.
- VIII. 1. Půlobr. v pravo, přinožit pravou, připážit,
2. a 3. výdrž.

Druhé provedení mohou opět cvičit všechny v tutéž stranu jako při prvé, nebo ve stranu opačnou.

III. ODDÍL.

Kladiny nutno poněkud oddálit.

- I. 1. 2. 3. a) Stoj přednož. pravou na kladinu, mírný přehyb pravou, předklon, zapažit — vzpřím, dol. obl. předpažit, pravá noha zůstane pokrčena,
3.b) výstup pravonož, zanožit levou, vzpažit.
- II. 1. Seskok napřed do podřepu mezi kladiny, předpažit,
2. sed na zadní kladinu, dohmat na klad. po stranách těla hřbetu r. napřed, nárty napiatých nohou opřít o kladinu přední,
3. výdrž.
- III. 1. 2. 3. Zvolna záklon jen do vodovné.
- IV. 1. V záklonu výdrž, předpažením vzpažit,
2. švihem paží (předpažením) vzpřím, vztyk do stoje mezi kladinami, připážit,
3. půlobrat v pravo (druhé v levo, všechny nahoru čelem).
- V. Cvičí všechny jak psáno:
1. Stoj únož. levou na klad., předpa-

- žit na levo,
2. a 3. zvolna čel. obl. dolů vzpažit.
- VI. 1. Úklon v levo, paže výdrž (nohy napiaty),
2. výdrž,
3. vzpřím, přinožit levou, upažit.
- VII. Prvé cvičí jak psáno, druhé opačně:
1. Oprít levou nohou o levou kladinu, předpaž. na levo,
2. výstup v l. stranou do stoje zákroč. pravou pokos na levé kladině, vzpažit,
3. seskok v l. stranou s půlobr. v pr. do podřepu, předpažit.
- VIII. 1. Vztyk, připažit.

Výsledky župních závodů dorostu, konaných 27. června 1942 v Clevelandu.

BOYS:

100 yd. Dash

1. Pastor, Sokol Tyrš;
2. Hattan, Sokol Tyrš;
3. Brezina, Sokol Tyrš.

High Jump

1. Hattan, Sokol Tyrš;
2. Drab, Sokol Čech-Havliček;
3. Gabriel, Sokol Tyrš.

12 lb. Shot Put

1. Hattan, Sokol Tyrš;
2. Drab, Sokol Čech-Havliček;
3. Janda, Sokol Tyrš.

Basketball Throw

1. Hattan, Sokol Tyrš;
2. Janda, Sokol Tyrš;
3. Skransky, Sokol Tyrš.

Broad Jump

1. Hattan, Sokol Tyrš;
2. Drab, Sokol Čech-Havliček;
3. Janada, Sokol Tyrš.

All Around

1. Hattan, Sokol Tyrš;
2. Drab, Sokol Čech-Havliček;
3. Janda, Sokol Tyrš.

GIRLS:

60 yd. Dash

1. Jansa Emily, Sokol Detroit;
2. Celustka Dorothy, Sokol Tyrš;
3. Masl Marcella, Sokol Čech-Havliček.

High Jump

1. Jansa Emily, Sokol Detroit;
Volenik Elsie, Sokol Tyrš;
2. Soltis Dorothy, Sokol Čech-Havliček;
Doksansky Ruth, Sokol Tyrš;
3. Jirásek Grace, Sokol Detroit.

8 lb. Shot Put

1. Soltis Dorothy, Sokol Čech-Havliček;
2. Celustka Georgia, Sokol Tyrš;
3. Stefanek Evelyn, Sokol Čech-Havliček.

Basketball Throw

1. Celustka Georgia, Sokol Tyrš;
2. Bazant Joy, Sokol Detroit;
3. Elsner Judy, Sokol Tyrš.

Broad Jump

1. Masl Marcella, Sokol Čech-Havliček;
2. Jansa Emily, Sokol Detroit;
3. Soltis Dorothy, Sokol Čech-Havliček.

All Around

1. Jansa Emily, Sokol Detroit;
2. Soltis Dorothy, Sokol Čech-Havliček;
3. Celustka Georgia, Sokol Tyrš.

Cvičení s náčiním.

Cvičení s náčiním, které zvedáme.

Cvičení s činkami.

Pohyby i názvosloví cvičení s činkami jsou tytéž, jako při cvičení prostných.

Zejména cvičíme volné pohyby paží a pohyby paží skrčením a trčením, ohnutím a mrštěním a doprovody.

Cvičení s tyčemi.

Tyč držíme obvykle obouřuč, a to na obou koncích.

V popisu cvičení s tyčemi jest vždy uvedena:

1. Výška tyče vzhledem k tělu: dolů vpřed nebo vzad (paže jsou napjaty a tyč u těla vpředu nebo vzadu), k boku, k rameni, na prsa, před prsa, na lopatky, na ramena, za hlavu, na hlavu, nad hlavu;

2. poloha tyče vzhledem k tělu: rovně — rozuměj vodorovně, jeli tělo vzpříměno, kolmo = rovnoběžně s výškovou osou těla, šikmo vzhůru, šikmo dolů;

3. je-li třeba směr tyče, t. j. kam směruje konec tyče vzdálenější od těla, k čemuž se připojí i pojmenování ruky, která řídí vzdálenější konec tyče. Určení směru (vpřed, stranou, vzhůru atd.) se vztahuje vždycky k tyči a nikoli k ruce, která ji vede a která je při tom jmenována.

Z nejobvyklejších poloh uvádíme:

- Tyč vpřed dolů rovně.
Tyč před prsa rovně.
Tyč na prsa rovně.
Tyč nad hlavu rovně.

Tyč na lopatky rovně.

Tyč vzad dolů rovně.

Tyč před prsa kolmo pravou vzhůru.

Tyč kolmo před levý bok levou vzhůru.

Tyč k levému rameni rovně levou stranou (t. j. levá ruka vede vzdálenější konec stranou).

Tyč k levému rameni kolmo levou vzhůru (levá ruka vede vzdálenější konec vzhůru).

Tyč k levému rameni kolmo levou dolů (levá ruka vede vzdálenější konec dolů).

Tyč k levému rameni šikmo vzhůru levou (levá ruka vede vzdálenější konec stranou).

Tyč k levému rameni šikmo dolů levou stranou.

Tyč k pravému rameni rovně pravou vpřed.

Tyč k pravému rameni šikmo vzhůru pravou vpřed, (tyč směřuje od pravého ramene šikmo vzhůru, pravá ruka vede vzdálenější konec tyče vpřed).

Tyč k pravému rameni šikmo dolů pravou vpřed, (tyč směřuje od pravého ramene šikmo dolů, pravá ruka vede vzdálenější konec tyče vpřed).

Tyč k pravému rameni rovně levou stranou (l. ruka vede vzdálenější konec stranou).

Tyč za levé rameno rovně pravou stranou.

Popisujeme vždy polohu tyče vzhledem k tělu vzpřímenému. Při klonech a točení trupu se popis nemění. Na př.:

a) tyč k pravému boku kolmo pravou vzhůru,

b) úklon vlevo, tyč k pravému boku kolmo pravou vzhůru.

Tyč zůstává rovnoběžně s výškovou osou těla, proto se také popis nemění.

Při nastupování tyč držíme kolmo v pravé ruce.

Do polohy tyč dolů rovně přecmházíme tím, že uchopíme pravou rukou hořejší konec tyče a odtud trč strhneme dolů.

Cvičení s kůželi.

Na kůželi rozeznáváme: hlavici, krk a tělo.

Kužele držíme:

1. pevně, t. j. hlavice kužele je sevřena mezi palcem a prostředníkem, který je ohnut; ukazován napneme, je-li potřebí kužel zastaviti v pohybu, nebo ho opřít při výdrží.

2. volně při malých kruzích: buď: hlavice kužele se pohybuje v očku vytvořeném palcem u spodní části ukazováku, nebo: hlavice kužele se drží lehce mezi konci tří prstů: palce, ukazováku a prostředníku.

Vlastním cvičením kuželů je kroužení.

Podle délky opsané dráhy rozeznáváme: oblouky = dráha $\frac{1}{4}$ nebo $\frac{3}{4}$ kruhu, kruhy = dráha uzavírající celý kruh.

V názvosloví určíme, kde oblouk končí; při kruhu toho není třeba — pohyb končí, kde začal.

Podle délky poloměru rozeznáváme:

oblouky a kruhy velké — poloměr rovná se délce paže a kužele, paže je napjata, kužel v její prodloužení; střed pohybu v rameni;

oblouky a kruhy střední — poloměr rovná se délce předloktí a kužele, kužel je v prodloužení předloktí; střed pohybu v lokti;

oblouky a kruhy malé — poloměr rovná se délce kužele, kužel volně drženy otáčí se v prstech.

Podle roviny, ve které kužel krouží, rozeznáváme:

oblouky a kruhy čelné — cvičí se v rovině čelné, t. j. v rovině našeho čela dané pohyby: připazít — upazít — vzpazít;

oblouky a kruhy bočné — cvičí se v rovině bočné, t. j. v rovině našeho boku (pravého nebo levého) dané pohyby: zapažít — připazít — předpazít — vzpazít;

oblouky a kruhy vodorovné — cvičí se v rovině vodorovné, dané pohyby: upazít — předpazít — předpazít dovnitř.

Směr pohybu určujeme názvy:

nahoru — dolů,

napřed — nazad,

dovnitř — zevnitř,

napravo — nalevo, podle začínajícího pohybu kužele.

Podle toho, kde kužel se pohybuje, rozlišujeme oblouky a kruhy:

vpředu (před tělem) — vzadu (za tělem) (u čelných oblouků nebo kruhů),

před pažema — za pažema (u malých čelných oblouků nebo kruhů),

vně paží — uvnitř paží (jen u malých bočných oblouků nebo kruhů),

nad paží — pod paží (u vodorovných oblouků nebo kruhů).

Veškeré oblouky i kruhy možno cvičiti jednou paží, oběma pažema.

Při cvičení je kužel pravidelně v prodloužení paže nebo předloktí, a tu není třeba v popisu uváděti směr kužele.

(Dokončení příště.)

Oprava: Ve výkazu župy Střední AOS. ze závodu vynecháno bylo jméno dobrého závodníka: **George Zachotina, Sokol Slávský, Cicero, III.**, dle pořadí 4. v závodu dorostenců.

health and our strength. However, let us ever be undaunted in the defense of that which we believe to be right.

Let us persevere in our task of enhancing the prestige of our Movement, so that wherever we may appear, our countrymen will spontaneously greet us with SOKOLŮM SLÁVA!

Jindřich Fuegner, starosta.

Thus did Fuegner interpret the mission of the SOKOL and his duties as chairman of the organization.

In May, Fuegner began courses in fencing, in which sport he excelled. On June 1, 1862, the first Sokol gymnastic exhibition in history took place, and the first Sokol emblem was dedicated to the new movement. Fuegner made a brief address on this occasion.

About a year later, May 5, 1863, during a committee meeting, Fuegner surprised those present by arising and announcing that he purchased a one-floor house and tract of land near Slepá Brána in Hradební Ulice (later called Sokolská Třída) and engaged contractor Vojtěch Ullman to erect a new home for the Sokol organization. Fuegner no doubt realized who would bear the brunt of the financial burden and how difficult it would be for the newly formed society to pay for the building. Tyrš made certain recommendations to Ullman.

On July 3 the members gathered at the location of their new structure, having harkened to Fuegner's words of the previous evening during the gym hour: "Bratři, my jsme Sokolové. Kopejme si sami základy k naší tělocvičně. Přijďte zítřka všichni na staveniště!" The digging began, accompanied by band music, to increase the volunteers' enthusiasm. By the beginning of December, the quarters were being used for physical culture work, without any pomp attending the inauguration.

Fuegner always was looked to as the finest counsel of the brotherhood. His recommendations were listened to with respect, for the members knew they had merit. Usually his motions were accepted without debate. Members of the SOKOL were frequently invited to Fuegner's home entertainments. Here, clean humor and Bohemian wit were encountered and encouraged. The education in "social circles" culminated in the celebrated "Šibřinky" of 1865.

We cannot but admire the great and noble Fuegner, who was able to encourage and calm his fellowmen, even though his private life was marred by increased problems and anxiety. His former friends in the

German circles heaped upon him insults and vituperation — especially when they saw his Bohemian patriotism was not a momentary passion, but a lasting feeling.

The insurance firm with which Fuegner was connected collapsed, and Fuegner lost a considerable sum. Although he was not directly responsible for certain financial obligations to the Bohemian clientele, Fuegner preferred to bear the financial losses himself: a matter of personal honor with him. This crash of the Italian firm made his financial obligations toward the new Sokol building more than he could bear. These circumstances undermined Fuegner's health. But as noted above, he remained outwardly as cheerful as ever; always had a word of encouragement for his friends; and let no one know about his financial difficulties.

About half a year after the happy Šibřinky, the fatal illness began to manifest itself. In October, Fuegner underwent an operation. At 6:00 o'clock in the evening, November 15, 1865, Fuegner died in the arms of his devoted friends Tyrš and Tomáš Černý, the second chairman of the SOKOL.

* * *

Less than three years had elapsed since the founding of the Sokol Movement. Its public outings were still accompanied by police officials, but Jindřich Fuegner's funeral was participated in by many officials of the Austrian government, university and civil officers — so great was the respect he commanded.

When Eduard Grégr parted with the beloved chairman of Sokol Pražský for the last time — comparing him with virtuous men of the past ("Řím a Athény neměly občanů šlechtetnějších") and promised the memory of Fuegner that the SOKOL would be loyal to his teachings and to his example of service to the homeland, to the principles of freedom and honor... strong men, hardy men, wept unashamed.

* * *

Let us all — be we active or contributing members, seniors or juniors, try to emulate the life of Jindřich Fuegner in some small degree. Let us strive to achieve as much for the prosperity of the Sokol Movement as our great leader did in those short three years — always loyal to his slogan "Sans gain, sans glory."

* * *

(The above work is another translation in the series entitled "Representative Sokol Writings" edited by Voltaire H. Žižka, Cleveland, Ohio.)

UCTĚNÍ PAMÁTKY KARLA HAVLÍČKA.

Ve středu 29. července, v 87. výročí úmrtí nezapomenutelného a neohroženého bojovníka za práva národa českého, mučedníka brixenského, Karla Havlíčka Borovského, české Chicago vykonalo svou výroční pouť k uctění památky jeho před pomníkem v Douglas parku.

Jako každoročně dostavil se slušný počet ctitelů Havlíčkových a hlavně sokolské, legionářské a Barácnické organizace s praporey. Program celé slavnosti byl nejvyšší důstojný a plynulý a byl zahájen americkou hymnou, již zapěla vždy ochotná Lyra a mezi proslovy sbory "Na Moravu" a "Ach synku, synku" a zakončila program oběma československými hymnami.

Z řečníků promluvili: soudce Weiss anglicky, red. Jos. Falta a Dr. Jar. E. Vojan česky a před zakončením slavnosti měl doslov br. Červenka, jenž pravil, že by k Havlíčkovi měli putovati deseti tisíci zástupy našeho lidu z ohledu na vážnou dobu, kdy lidstvo vede zápas za uchování svých svobod, pro něž bojoval a obětoval svůj život Havlíček.

Slavnost uspořádána byla Krajským výborem Čes. Nár. Sdružení a řídil ji bratr Václav Šimaner.

Reč br. Jar. E. Vojana:

Když čteme dnes v novinách, jak chrabrá vojska ruská zápasí o každou píď půdy a teprve když vidí, že je další obětování životů marné, ustupují pěšile, ale dříve vše ničí, aby se to nedostalo nepříteli do rukou — když si to vše živě představíme, máme před sebou tragickou obdobu: našeho Karla Havlíčka, jeho boj v Kutné Hoře a jeho ústup z ní před 90 lety.

Havlíček byl miláčkem národa od té chvíle, kdy zůstal sám na bojišti proti reakci. Lid si uvědomil, že nyní nastal okamžik, kdy se ukazuje pravé jádro každého. Havlíčkovy "Národní Noviny" v Praze byly vládou zastaveny 19. ledna r. 1850. "Šotka" zastavuje Havlíček sám 1. dubna a ustupuje do Kutné Hory. Zde vydává "Slovana", jehož první číslo po nesčetných překážkách vychází 8. května 1850. Nastává zuřivý boj vládní. Ustavičné konfiskace "Slovana", žaloby, prohlídky bytu, podávání rekursů, výslechy, 10. března 1851 zakázána Havlíčkovi Praha, 20. července 1851 dostává Havlíček první výstrahu proti "Slovanu", ale současně vláda obnovuje pokus koupiti Havlíčka. 4.000 zlatých nabídnuto vládou za list a místo ve vládních službách s ročním platem 720 zl. stříbrných. Havlíček odmítá. 11. srpna následuje výstraha druhá a poslední. Dne 14. srpna 1851 zastavuje Havlíček "Slovana" sám. A již 21. července před

tím píše Palackému: "Nemyslím, že bych mohl kdy, leč v hrobě opustit korouhev českého lva. Ale zde se nejedná o útek, zde se jedná o to, není-li lépe rozlučenou již od nepřátel baštu opustiti a jiným způsobem vydatnějším bojovati." Ale k tomu mu vláda nedopřála času. Dne 12. listopadu 1851 postavila jej před porotu v Kutné Hoře. Havlíček ovšem zvítězil, porota prohlásila "Jednohlasně nevinen!", ale za měsíc na to v noci na 16. prosince 1851 byl již Havlíček v Německém Brodě bez jakéhokoli rozsudku zatčen a odvezen do jižního Tyrolska, do malého mrtvého městečka Brixenu. Tento Havlíčkův ústup krok za krokem — to je zrovna tak jako dnes na Donu v Rusku.

I v tom ubíjejícím ovzduší Brixenu se však Havlíček rekovně vysmívá reakci. Píše tam své nesmrtelné "Tyrolské elegie", prosícené velkolepou mužností, a svůj jedinečný "Křest sv. Vladimíra", — pravou, plnokrevnou, nejdovážnější a nejbujnější satiru, jaká kdy v českém jazyku byla napsána, bičující videňský absolutismus a zpátečnictví, reakci, která využívá náboženství ke svým nekalým účelům, a všechno to úřední náboženství a čachry církevní hierarchie.

V září 1907 prof. Masaryk ve své první přednášce, proslovené v Chicagu pro Svaz Svobodomyslných pod názvem "Havlíček a jeho význam pro hnutí svobodomyslné", pravil hned v prvním odstavci: "Havlíček je náš první a vlastně posud jediný politický vůdce, a vůdce české svobodomyslnosti."

Proto my svobodáři stojíme zde každoročně u paty Havlíčkova pomníku. S jiskřícími zraky hledíme na tento vzor celého, křepkého člověka. Dokonalý zápasník, nečinící jediný pohyb zbytečně nebo bezúčelně. Jeho četba i dnes ještě omývá jako čerstvý horský pramen. Je tomu dnes 86 let, co dodýchal. 35 let života mu stačilo, aby záře jeho v srdcích národa trvala věčně, aby vždy byl prvním v srdcích svých krajanů, first in the hearts of his countrymen.

Bratři a sestry! Budiž nám všem Havlíček stále příkladem nebojácnosti a energie a vzorem dokonalé shody mezi přesvědčením a životem! Nezrazujme nikdy své přesvědčení, žijme tak, abychom si mohli vždy podle Havlíčka říci: My českoameričtí svobodáři své svobodomyslnosti nikdy zrádci nebudeme!

—ON PAY DAY, BUY BONDS—

Bonds buy bombs, Stamps buy bullets!
Buy U. S. Defense Bonds or Stamps every pay day!

NÁVŠTĚVA U SOKOLA BATAWA, CAN.

V sobotu 4. a v neděli 5. července Sokol Batawa společně s odbočkou Č.N.S. uspořádali "United Nations Day". Zastupoval jsem Předsednictvo AOS. a tak byla částečně splacena návštěva Bat'avských na loňském Sletu v Chicagu.

Batawa jest "vesnička" postavena mezi městem Trenton a městečkem Frankford, továrníkem Tomášem Bat'ou. Její čisté, úhledné domky jsou postaveny podél hlavní třídy a v těchto domkách bydlí předobře sokolské duše.

Sokolská jednota jest co nejvzorněji zorganizována a vedena. Škoda, že nemají své vlastní budovy neb alespoň spolkovou místnost.

V sobotu večer byla uspořádána "Benátská noc" v ohromném stanu, který byl za tím účelem postaven. Program večera byl opravdu hodnotný. Milé setkání pro mne bylo s Clevelandskými, jichž přijelo do Bat'awy 31, s župním starostou Janem Tichým v čele. V tomto případě byla nejlépe dokumentována sokolská obětavost a láska k ideji sokolské a Bat'awští si toho plně zaslouží a Clevelandským tuto obětavost nikdy nezapomenou. Duši této výpravy byl br. John Lisý a měl z celého podniku velkou radost, až na to, že v pondělí ráno ve 3 hodiny na cestě z Bat'awy na nádraží do Trentonu ztratil župního náčelníka bratra Frantu Krátkého a dalších 5 členů výpravy. Na omluvu sluší podotknout, že se jelo polní cestou, na kteréž se muselo několikrát zahýbat a auto, ve kterémž "ztraceni" jeli,

se náhodou zahrulo na opáčnou stranu nádraží.

Radostně jsem stisknul ruku též vždy usměvavé župní náčelnici, sestře Vlastě Šebkové a br. Karlu Zahradníčkovi, jednatelem Sokola Tyrš. Z Toronto přijelo též několik automobilů již v sobotu s br. O. Menčíkem starostou Sokola přes to, že jest to asi 120 mil vzdáleno. Ovšem na nedělní slavnosti účast Torontských byla veliká. Vážím si seznámení se s br. M. Dudákem z Montreal, redaktorem týdeníku "Nová Vlast", taktó nadšeným Čechoslovákem a Sokolem.

Nedělní slavnost mne všestranně překvapila. Byla to v prvé řadě obrovská návštěva se strany kanadské veřejnosti. Jest to opravdu pozoruhodné, jakou přízni se Bat'awští těší. Další překvapení bylo v osobách zastupujících vládní a vojenské kruhy a spoluúčinkování kanadské armády. A třetí překvapení byl program sám. Přiznám se, že jsem tak pěkně připravený program nečekal. A co jest velmi důležité zdůraznit, že vždy unavující část proslovů měla zde velmi rychlý spád a veškeré proslovy byly krátké a věcné.

Nutno zhodnotit vystoupení clevelandských žen, jako číslo nejlepší. Přes to však, vzdávám uznání za všechna tělocvičná čísla, jak Bat'awskými tak Torontskými provedena. Slavnost konána byla na letním cvičišti a předcházel jí malební průvod za účasti armády. Nemohl jsem se však nadchnout jejich parádním pochodováním, kde pohyb paží jest nepřírozený, neboť paže "vyhazují" do předpažení vzhůru.

Během slavnosti a bezprostředně po té, měl jsem příležitost slyšet úsudek od vynikajících hostů o výchově sokolské, z čehož jsem měl velkou radost. Pozoruhodné jest, že všichni zůstali až do konce slavnosti.

Večer pak jsme se sešli opět ve stanu, kde pod radostným dojmem velkého úspěchu se způvalo. Bratr Tomáš Baťa, majitel podniku Bata Shoe Co., držel s námi "basu". Již při sobotním večírku byl účasten a bylo pozorovat, že mezi námi se cítí velmi spokojen a jeho vystupování jest opravdu demokratické.

V pondělí ráno odejel jsem do Toronto, kde jsem ve společnosti br. Zahradníčka z Clevelandu zůstal celý den. Navštívili jsme úřadovnu Čs. Nár. Sdružení a přátelsky pohovořili s tajemníkem br. Buzekem. Naším průvodčím byl br. Myslivec od Torontského Sokola. Zavedl nás do podniku

"Premco", jehož majitel, p. Karel Chmel, jest sympatický, podnikavý "běženec", který byl vlastníkem továrny na aeroplánové součástky v Praze. V nynějším jeho závodě jest zaměstnána většina "běženců", mezi nimiž jest br. Myslivec. Další pozoruhodná zastávka byla v závodě "Opal", který jest rovněž v rukou českých "běženců" vesměs snaživých to mužů v čele s br. Prokopem Havlíkem.

Večer byla svolána schůze Torontského Sokola. Litoval jsem, že čas rychle ubíhal a já se musel odebrat na nádraží. Z tak milé společnosti bratří a sester jsem nerad odcházel. Poznal jsem řadu dobrých pracovníků a pracovnic, v jejich čele jest velmi schopný starosta br. Menčík.

Obě jednoty Batawa a Toronto skvěle propagují sokolskou myšlenku mezi kanadskou veřejností a my jim musíme být za to vděční. — Václav Konečný.

ZPRÁVY ORGANISAČNÍ

Předsednictvo A. O. S.

ZÁPIS

schůze Předsednictva AOS. konané v pondělí 29. června 1942. Schůzi zahájil starosta br. Prchal. Přítomni bratři: Falta, Kačer, Konečný, Košar a Miller; sestry Danková a Sýkorová. Omluveni: br. Jelínek, Zmrhal a sestra Čiháová. Zápis o schůzi poslední s opravou, že na kurs župy Západní byli schváleni jen 2 učitelé, schválen.

Dopisy: Paní Jar. Holá, choť zemřelého generálního konsula p. Holého, děkuje za projev soustrasti. Sokol Town of Lake v dopise podává svůj názor na neúčast Sokolstva "MacArthurova dne v Soldier Field" v neděli dne 14. června. Usneseno odpovědět, že v ten samý den pořádala župa Střední své pravidelné veřejné cvičení, spojené s oslavou 80letého výročí založení Sokolstva a také v tentýž den pořádalo město Chicago mohutný průvod na oslavu dne vlajek "Spojených národů" a za Sokolstvo byla vyslána do průvodu delegace. — Sokol Batawa v Kanadě žádá o vyslání zástupce Předsednictva AOS. k jejich slavnosti "United Nations Day", které pořádá společně s odbočkou Národního Sdružení v neděli 5. července. Schváleno žádosti vyhovět a br. jednatel Konečný bude zastupovati předsednictvo. — Náčelník župy Východní br. Sazama oznamuje konání kursu cvičitelského společně se S.T.J.S. v Boonton,

N. J., a žádá br. Kudrnovského jako učitele. Žádosti se vyhová a dotyčný bratr pojede na náklad Obce. — Bratr jednatel Konečný předkládá veškerou korespondenci mezi bratrem K. Vozábem za Sokol Fuegner, L. I., a úřadovnou, v otázce placení příspěvků k Obci za členy, kteří jsou více jak 40 let u jejich jednoty. Po vysvětlení br. jednatelem o celé záležitosti a dopise ze dne 18. listopadu 1941, usneseno sdělit Sokolu Fuegner, že ohledně příspěvků jsme se řídili dle stanov, tak jako jsme se řídili v podobných případech i u jiných jednot.

Zprávy: Za náčelnictva podává tuto náčelnice ses. Danková, jelikož br. náčelník vyučuje na kursu v Cedar Rapids a zpráva přijata. Vzhledem k tomu, že na cvičitelském kursu jest většina mladých děvčat, schváleno, aby sestře Hulačové z Omahy, která byla stanovena jako jejich dozorkyně, byl hrazen pobyt v kursu. Dále sestra náčelnice odevzdává ček na \$100.00 od Zdravotního odboru se žádostí, aby založen byl "fond pro nákup léčiv". Po kratší debatě schváleno. — Za Ústřední vzděl. sbor hlásí zprávu vzdělavatel br. Košar a tato přijata. Vzdělávací příručka jest již vytisknuta. Schváleno, aby pořádání oslavy 80letého výročí založení Sokolstva bylo položeno na listopad. Rozhodnuto, aby oslava konána v budově Sokola Chicago a tuto zajistí bratr jednatel. — Z Národního Sdružení podává zprávu br. Miller, jež byla přijata.

Starosta br. Prchal referuje o sletu župy
Západní v Cedar Rapids.
Na to schůze skončena v 9.30 večer.

FINANČNÍ ZPRÁVA ZA ČERVENEC.

Příjem v červenci:

Sokol Americký, Chicago, přisp. za I. čtvrt.	\$ 29.55
Sokol Berwyn, přisp. za II. čtvrt.	29.00
Sokol Slávský, Cicero, přisp. za II. čtvrt.	48.00
Western Fed. Sav. Ass'n, úroky z uložených peněz	52.20
Radnice Fed. Sav. Ass'n, úroky z uložených peněz	56.66
Sokolice Cedar Rapids, Ia., přisp. za II. čtvrt.	26.25
Sokol Minneapolis, Minn., přisp. za II. čtvrt.	7.80
Sokol Galveston, Tex., přisp. za I. a II. čtvrt.	6.30
Sokol Racine, Wis., přisp. za II. čtvrt.	18.80
Sokolice Crete, Nebr., přisp. za II. čtvrt.	10.50
Sokolice Little Ferry, N. J., přisp. za II. čtvrt.	8.10
Sokol Verdigre, Nebr., přisp. za II. čtvrt.	6.45
Sokol Houston, Tex., přisp. za II. čtvrt.	10.85
Sokol East St. Louis, Ill., přisp. za II. čtvrt.	16.50
Sokol Pine City, Minn., přisp. za II. čtvrt.	3.75
Sokolice Tábor, Berwyn, Ill., přisp. za II. čtvrt.	21.15
Sokol Tábor, Berwyn, Ill., přisp. za II. čtvrt.	40.20
Sokolice Tyrš, Omaha, Nebr., přisp. za II. čtvrt.	14.15
Sokol San Antonio, Tex., přisp. za II. čtvrt.	2.40
Sokol Havlíček-Tyrš, Chicago, Ill., přisp. za II. čtvrt.	76.60
Sokol Little Ferry, N. J., přisp. za I. čtvrt.	30.00
Sokol Little Ferry, N. J., splátka na starý dluh	10.00
Sokol Belcamp, Md., tech. příručky	3.50
Sokol Baltimore, Md., přisp. za II. čtvrt.	37.20
Sokolice Detroit, Mich., přisp. za II. čtvrt.	16.65
Sokol Belcamp, Md., přisp. za II. čtvrt.	23.30
Sokol Americký, Chicago, přisp. za II. čtvrt.	28.65
Sokol Čechie, Chicago, přisp. za II. čtvrt.	23.70

Sokol Fuegner-Tyrš, So. Omaha, Nebr., přisp. za II. čtvrt.	36.50
Sokol Newark, N. J., přisp. za I. a II. čtvrt.	22.40
Sokol Menominee, Mich., přisp. za II. čtvrt.	7.80
Sokol Cleveland, O., přisp. za II. čtvrt.	20.25
Sokolice Town of Lake, Chicago, přisp. za II. čtvrt.	27.80
Sokol Haugen, Wis., přisp. za II. čtvrt.	4.05
Sokol Wilson, Kan., přisp. za II. čtvrt.	7.20
Celkem	\$ 707.51

Vydání:

Frances Hulač, Omaha, Nebr., náhrada za dozor na cvič. kursu.....	\$ 25.00
Fichard Molcar, služné učitele na kursu	92.23
U. S. Coll., poplatek Soc. Sec.	15.00
Služné jednatele Obce za červenec	125.00
Služné náčelníka Obce za červenec	100.00
Služné pořadatele Tch. Hlídky	25.00
Služné red. Sok. Amer. za červenec	70.00
Služné vzdělavatele za červenec...	25.00
Služné výpr. Sok. Am. za červenec	15.00
R. Mejdrich & Co., tisk Sok. Amer. za červenec	153.99
Poštovné a vydání náčelnictev za 6 měsíců	25.88
Nájem úřadovny za srpen	25.00
Úklid úřadovny za červenec	2.50
Poštovné a vydání úřad. v červenci	6.12
Color Ptg. Co., tisk záslužných diplomů	7.50
O. Kudrnovský, doplatek služného a jízdné do cvič. kursu STJS.	73.64
Přenos na "Sjezdový fond"	111.59
Č. N. S., členská daň Sokolstva	286.00
Ill. Bell Tel. Co., účet za červenec	6.97
Jarka Jelínek, doplatek vydání cvič. kursu v Cedar Rapids	17.93
Celkem	\$1,209.35

Porovnání:

Zůstatek z měsíce června	\$ 573.32
Příjem v červenci	707.51
Celkový příjem	\$1,280.83
Vydání v červenci	1,209.35
Zůstatek na srpen	\$ 71.48
Členská daň Národnímu Sdružení za poslední 3 měsíce:	
Sokol Baltimore, Md.	\$119.00
Sokol Floresville, Texas	17.00
Sokol Detroit, Mich.	150.00
Celkem	\$286.00

Ú. V. Sbor A. O. S.**SCHŮZE 20. ČERVENCE 1942.**

Přítomni br. Prchal, Štěpán, Voj. Beneš, Košar. Omluveni: br. Jelínek a Zmrhal.

Jednáno o chystané oslavě 80letého založení Sokola, která přeložena na měsíc listopad a dle usnesení předsednictva AOS. bude pořádána v měsíci listopadu ve dvoraně Sokola Chicaga.

Program má být ucelený s jednotnou myšlenkou, v níž vyjádřeny budou počátky Sokola, jeho působení ve výchově národa a v první světové válce v boji za svobodu národa československého.

V dalším postupu založení Sokolstva v Americe, jeho rozvoj a činnost v nynější světové válce. Dále za pomoci náčelnictva AOS. tělocvičná scéna a zakončení apothésoou, při níž přednesena bude případná báseň některou dorostenkou.

Ku vyzdvižení některých momentů případná hudba a zpěv za účinkování "Lyry" a župního pěveckého sboru.

Br. Beneš upraví vstupní scénu 15-20 minutovou a ostatní členové vzdělávacího sboru připraví návrhy pro program, z nichž nejvýraznější momenty budou uspořádány v jednotný celek.

Br. Beneš pořad jeho zájezdu po venkovských jednotách připraví do příští schůze. První jeho cesta by byla do Detroit a Owosso, Mich.

Župa Střední.**ZÁPIS**

ze schůze V. V. Sok. župy Střední, konané 15. července 1942.

Schůzi zahájil br. starosta A. Kačer; přítomno 19 zástupců, 7 omluvených.

Čten zápis z minule, který přijat jak byl čten. Br. starosta Kačer připomíná, že výtěžek z prodeje pohlednic připadá Pomocnému fondu.

Účty povoleny k vyplacení.

Dopisy: Dorostenka od Sok. Havlíček-Tyrš, Vlasta Buček, zasílá děkovní dopis, že jí bylo přispěno župou Střední míti příležitost účastnit se kursu v Cedar Rapids, a slibuje přičinění, aby se stala užitečnou župě. Tělocvičná Jed. Cedar Rapids zaslala poděkování za velkou účast našich bratří i sester, kteří se přičinili o tento krásný úspěch. Sokol Americký zaslal protest proti znění dubnového zápisu náčelní. Po vysvětlení ses. náčelní i br. zástupců, zpráva byla jak původně bylo cvičeno.

Krajský výbor Č.N.S. zve k účasti pietní vzpomínky našeho buditele a mučedníka Karla Havlíčka Borovského 29. července v Douglas Parku. Bratr starosta žádá zástupce, aby agitovali v jednotách a slibuje dáti provolání do českých novin za sestru jednatelku, jelikož nebude zde přítomna. Taktéž 9. srpna jest žádoucí ve velkém počtu se zúčastniti v krojích všeho Sokolstva v průvodu do Pizeňského Parku na "IV. Mobilisaci za Svobodu". Vzato na vědomí.

Bratr Doležal zaslal srdečné poděkování za účast i vyslovení soustrasti nad úmrtím jeho manželky.

Zpráva: Sestra Raková z Pěv. Odboru přednáší žádost, kterou obdrželi od Západní Česko-Bratrské Jednoty, aby účinkovali 10. září při jejich slavnosti, povolen; dále přináší \$94.75 výtěžek z bunco, které pořádali. Bratr starosta Kačer jim děkuje za jejich přičinění.

Zpráva náčelníka br. Regnera: Náčelnictvo doporučuje v pádu, že bude opětně něco tak velkého jako byl Sokolský den, aby byly alespoň dvě hudby v průvodu, neb jedna absolutně nestačí. Dále aby župa dala přivést konstrukci kruhů, kterou dřívější náčelník odvezl do New Buffalo, Mich. Bratr Podborský a sestra Stichová mají na starosti tuto záležitost vyšetřiti. V neděli 19. července je Slovanský den a žádá sestry a bratry v kroji i členstvo se zúčastniti, neb jest jich třeba k utvoření živého amer. praporu. Zpráva z večírku Vítězství jest hotova až na lístky, které drží br. Švarc. Závodu se zúčastnilo 28 bratří, kteří cvičili prostná. Br. Machovský děkoval za takovou pomoc a slibuje se dostaviti i se ženami a dorostenkami na Slov. den do Chicaga. Velice jest spokojen, že chicagské jednoty přispěly s krásnými ukázkovými čísly při sletu župy Západní a to muži Sokola Chicaga, ženy Sokola Havlíček-Tyrš a muži i ženy Sokola Tábor.

Zpráva sestry náčelní Emilie Welclové: Po Sokolském dnu věnovala se přípravě družstev do Cedar Rapids, řídila korespondenci ohledně dráhy i sletu. Celkem se zúčastnilo 76 osob z Chicaga. Pohostění byli pěkně, jídla chutná i levná a pro každého, kdo si přál ubytovati se zdarma v rodinách bylo o ně postaráno, a kdo si přál v hotelích, bylo vyřízeno za levný poplatek a žádá, aby ses. jednatelka zaslala poděkování do župy Západní. Schváleno. Stížnost, kterou měla sestra náčelní ohledně kursistky Slávkové, byla, že náčelnice tamní se nezúčastnila schůzi náčelnictva a přihlášku zaslala až po technické schůzi, kdy byly již kursistky rozděleny, ale na přímmluvu zá-

stupců povoleno v této schůzi \$22.00 pro dorostenku Slávských a tím vysláno župou placených 8 kursistů. Nyní se připravuje na Věšlovanský den. Jelikož je po skončení cvičičího roku, obeslala dvakrát na zkoušku v Sokole Chicago s pomocí sestry Smutné, aby účast na utvoření živé vlajky byla velká. Pro slavnost v Lidicích se přičinila, aby sestry v krojích byly v hojném počtu v průvodu, který byl opravdu potěšující.

Zpráva br. pokladníka Brouka ze Sokolského dne není ještě úplná a podává jen zprávu částečnou.

Zprávy přijaty.

Přijato usnesení vyslati dopisy na jednoty s připomenutím na poplatek z člena pro nadační fond k uctění zesnulého br. Kadlece. Jelikož nebyl doposud zvolen vzdělavatel, usneseno požádati redaktora br. Faltu, aby řídil nedělní Sok. Hlídku.

Bratr a sestra náčelní byli vysláni co delegace na slet župy Západní a povolen jim dar \$15.00 na jízdné za jejich neúnnavnou práci při Sokolském dni.

Oznámen nový zástupce br. Vondrák od Sokola Tábor, kterého br. starosta srdečně přivítal v náš střed a žádá jej o součinnost.

Br. Vaněk dává volný návrh, aby se příští měsíc nekonala schůze; podporováno a příští schůze bude v září.

Se sokolským Nazdar! sepsala

Klára Stichová, taj.

HUMANNÍ POSLÁNÍ CAMPU SOKOLA TOWN OF LAKE.

1,141 campovních dnů věnováno zdarma české mládeži v táboře.

Českými časopisy byla uveřejněna zpráva o činnosti sokolského tábora Town of Lake, kterou otiskujeme jako pozoruhodnou této snaživé jednoty.

"Každým rokem v létě objevují se v českých časopisech v Chicagu články, zvoucí naši krajanskou veřejnost k návštěvě tábora Sokola Town of Lake na 104. a Willow Spring Road. S radostí musíme konstatovati, že tyto přátelské výzvy nacházejí širokého ohlasu u našeho lidu a tábor stává se pomalu, ale jistě nejoblíbenějším místem bližších výletů, podnikaných v neděli nebo svátky odpoledne, nebo i na celý den. Příroda jest tu podivuhodná. Všechna krása, jakou okolí chicažské metropole disponuje, jest tu uvita v nádherný diadem, zdobící severní kout našeho státu. Zeleň, voda, pohoří, údolí, to vše střídá se ve skvělých variacích, jakou jen tato dovede uvítí. A v tomto zátiší, vykresleném nejdovednějším štětcem přírody, nalézá se tábor Sokola Town of Lake, instituce nad-

míru lidské a přátelské k dětem, které do ní zavítají. Jest nutno, aby veřejnost, která podporuje tento podnik, také věděla, čemu svoji podporu věnuje. Letos, při zahájení sezony, poslala Tělocvičná Jednota Sokol Town of Lake do tohoto tábora na své útraty šedesát tři děti na týdenní bezplatný pobyt. To se stalo i loni. Mimo toho každým týdnem (i v loni) deset nebo i dvánáct dětí, odrostlejších, tráví své prázdniny bezplatně v táboře po dobu jeho trvání. To jest i s dětmi, vyslanými prvý týden do tábora jedno sto šedesát tři děti po sedmi dnech, tedy celkem jeden tisíc sto čtyřicet jeden dnů. Toto jest největší odměnou veřejnosti za podporu, kterou tábor věnuje. Po bedlivém šetření jsme zjistili, že žádný jiný tábor neposkytuje podobných humanitních služeb české veřejnosti. Děti jsou št'astny v tomto táboře. Nejsou omežovány v množství dobré potravy, ale jest přísně dbáno na jejich kázeň! Jejich strava jest jim předkládána přesně dle návodu vládní kampaně o koncentrovaných vitamínech. V množství dopisů, které správě tábora dochází, našel jsem právě dnes v poště tento: "Milí přátelé: Při zájezdu do Lidic zastavila jsem se v táboře, abych svého synka Rudy vzala s sebou shlédnouti tuto manifestaci. Nemohu vám sdělit, jakou radost jsem měla z jeho zdravého, osmahlého vzhledu, jaké měl můj Rudy obavy, že ho nevezmu do tábora zpět, jak byl št'astný a jak po celou dobu cesty mně stále vykládal s nadšením o vašem táboře a svém "teachovi" Kolenovi. Ani si na domov nevzpomněl. Děkuji vám za tolik péče, kterou věnujete našim dětem. Jsem klidná a i můj manžel mě žádá, abych vám projevila za něho díky a uznání. — Mrs. Zák, 3257 S. Leavitt St."

Župa Východní.

Z BALTIMORE, MD.

Ve šhonu zpráv a novin, většinou ne potěšujících, uprostřed světodějných událostí, zpráva od jedné jednoty připadá v porovnání ne významnější než se stromu spadlý list. Ale právě vliv těchto událostí mě nutí k napsání několik poznámek.

Vliv války na náš život a činnost v jednotě je zde tak veliký, že skoro nemine dne, aby nějakým způsobem nebyl pocit'ován. Tu odchází další borec, onen se připravuje a jiný dostal "questionnaire". A odchod každého k branné moci zanechá mezeru v srdcích bratří-Sokolů i v cvičební síni. Tu zase události překotně se valící na celé zeměkouli a zvláště ve staré vlasti, otfesou

pacitý a probudí i dosud bezstarostné a nedotčené jednotlivce do skutečnosti, že se nacházíme v boji na život a na smrt, že je v sázce existence států, národů a milionů jednotlivců. Snad ani jedna rodina nezůstane nedotčena, ne-li v úzkosti o členy a příbuzné rodiny, tedy alespoň pocit'ují potíže v zásobování a ohrazení "in pursuit of happiness". To poslední je ovšem to nejmenší v poměru k obětem, jež přinášejí ti, kteří účinně bēfou podíl v branné moci, chránící nás doma, bojující na mnoha frontách, na mořích a v dálných končinách, aby nám ochránili svobody a vymoženosti tak pracně získané. A myšlenka, co prožívá naše spoutaná, umlčená a zmučená stará domovina naplňuje srdce úzkostí a zároveň rozhodnutím, přičiní se se všech sil pomoci každý dle své možnosti, aby tento zápas skončil vítězstvím na straně práva a spravedlnosti.

Něco o naší jednotě. Odchod již dobré poloviny našich cvičících mužů společně s o-němi zaměstnanými ve všeobecném průmyslu, vyprázdnil tělocvičnu skoro úplně. Několik ještě zbylých občas se dostaví, kdy jim možno, nejsou-li zaměstnáni na noční střídění, zacvičí si na náradí, nebo osvěží svaly a nervy hrou míčem, ping-pong a pod. Ani veřejně v přírodě, jako obvykle v létě pořádané, nebylo nám možno letos provésti. Sokolice cvičí ovšem mnohem více a stáleji; jich se válka dosud tak citelně nedotkla.

Ztratili jsme též náš letní tábor. Na jeho místě byly postaveny domky pro válečné zaměstnance. A ještě další příčinou omezení naší činnosti je přiděl gasolinu, což ovšem středozápad dosud nepoznal. Není ani pomyšlení na delší vyjížd'ky a mnohé podniky spolkové musí býti odloženy, protože je obtížno někde se dostat, jak jsme tomu totiž byli dosud zvyklí.

Náš dramatický odbor zanesl trochu "cheers" na jaře po ukončení divadelní sezony do Washingtonu a do Philadelphie. Na obou místech předvedli již dvakrát v Baltimore hranou oblíbenou operetku "Okolo rybníka". Byli přijati naši ochotníci v obou městech vděčně při naplněných domech. Ve Philadelphii se hrálo před více než polovinou Slováků. Jejich smích a rychlé porozumění žertům bylo důkazem, že jsme jeden národ.

Naše sokolská jednota Blesk dovrší tento rok 70 let svého života a připravujeme, někdy na počátek října, k dnešním poměrům přiměřenou oslavu.

Koupili jsme bond za \$1,000 a doufáme, že se brzy zmůžeme na zakoupení dalších. Sokolice zakoupily jeden za \$500.

Sokolice plně pletou a žijí pro A.Č.K. Též absolvovaly "First Aid Course" v hoj-

ném počtu. I několik Sokolů se na něm podílelo.

S nadějí na brzké a úplné vítězství a v lepší budoucnost pro všechny a Sokolstvo zvláště, končím s upřímným "Nazdar!"

Jos. Bílek.

MY NEPADNEM!

My nepadnem, jak vraha a tyрана je přání, my nepadnem! My k světlu za pravdou půjdeme dál!

At' v špatně skrytém strachu před pomstou kyjem mává,
znovu a opět, barbar, jež pekla vír k nám svál.

Vy hrdinové draží, jichž krví pravda sílí,
z vás roste odhodlání, jímž duch žhne vrahu vstříc,

my pomstíme vás krutě, jen v krátkém času zraní —

My pomstíme vás krutě! Milion za tisíc!

Ten nejtěžší klas padá katovou rukou k zemi.

Však z klasu, který padl, vzplá nový žití kvas —

A na to zapomněl ten Temna sluha bídný,
že Češi jsme, a žádný ještě nevyhubil nás.

Z všech světa zemí přijdem na osev rodné země

a vyklidíme býlí a jedných hadů houšť'.

Pak Čechy budou zas tou nejkrásnější zemí,
a ráj se vzklene tam, kde dnes je žalná poušť'.

Vy, draží tam, jsme v duchu oddaně všichni s vámi

a se za'atou pěstí čekáme pomsty čas,
jenž s větry v závod letí, a než se nadějete,
netvor ten svému dílu úměrný sklídí kvas.

A zachvěje se země pod nohou trestných pluků,

až spravedlnost s pravdou se žezla chopí v ráz —

"Věť, po přejití bouří, ty drahý lide český"
(tak Komenský nám věstil). "ty volným budeš zas!"

Národe zmatenců!

V šílené touze tvé po vládě světa,
ve které nenávisť jak hádě syčí,
zasíl jsi zkásu svou, proklet jsa všemi,
i vlastní krví svou, v níž vzpoura klíč —
Až povel k útoku po celé zemi
ozve se, — bestie, — je povás veta!

Božena N. Jirsová,
New York.

Župa Severovýchodní.

VEŘEJNÉ CVIČENÍ CLEVELANDSKÝCH SOKOLSKÝCH JEDNOT.

Ti, kteří byli přítomni společnému veřejnému cvičení Clevelandských Jednot na Sokolském Táboře v Twinsburgu v neděli 28. června, dlouho budou vzpomínati na onen sokolský svátek. Na farmě bylo rušno od rána, když přijížděla soukromá auta se cvičenci na zkoušku. Chvillemi se zdálo, že snad bude pršet, ale štěstí nám přálo. Jelikož z předešlých čtyř neděl během třech přišlo, nemůžeme se ani diviti, že byly projeveny obavy, aby náš velký podnik nebyl pokazen.

Sjelo se 2000 účastníků a pozorovatelů na tento nejdůležitější podnik letního období pro Sokolstvo. Všude ovládal přátelský duch. Zdálo se, jako by veřejnost — ti, kteří nepatří k Sokolu — se cítili bližší nám tento rok než kdykoli jindy; jakoby nějaká tajemná moc nás, kteří jsme si vědomi v jak vážné době žijeme — že se dnes jedná o bytí anebo nebytí demokracie, svobody, naší americké vlasti i budoucnosti lidu československého — že ta moc nás sblízuje. Vidíme, že rozdíly v maličkostech nemohou vyvážit fakt, že důležité otázky musí dostat přednost. Jak jsme v tomto časopise tak často psali: hledáme to, co nás pojí, dobré vlastnosti bližních, snažíme se každý z nás přispět naším dílem, aby spravedlnost a vše to, co považujeme za dobré a prospěšné lidstvu, nevytizelo.

Zajisté ti, kteří sledovali jednotlivá čísla onoho krásného programu, vzpomínali těch členů, kteří tentokrát nebyli mezi námi: hochů, kteří slouží americké vlasti buď ve vojsku nebo v námořnictvu — a jest jich již z naší Severovýchodní Župy pěkný počet. Mimo nich postrádali jsme známé, kterým zaměstnanost v této době znemožnila pravidelnou návštěvu tělocvičných tříd a tedy vystoupení při veřejném cvičení. Báječné počasí vylákalo tak velký počet krajanů, že nejen že všechna místa pro auta byla na Farmě zabrána, ale dvě dlouhé řady z obou stran veřejné silnice byly svědky, že dosud krise a možnost nouze o gasolin a o pneumatiky, nezastrašily naše příznivce. Cvičiště bylo zdobeno americkými a československými prapory a stuhami národních barev.

V pořadí cvičiště seřadili se cvičící, připravili se k společnému nástupu. Na velitelský můstek vstoupili místonáčelník naší župy Frank Krátký, a náčelnice Vlasta Šebková. Kapela spustila řízný pochod a proudy cvičících hrnuly se za prapory ame-

rickým a československým. Po seřazení na cvičišti, skládá bratr Krátký a přítomní slib věrnosti americké vlasti, načež hudba zahrála hymny, americkou a československé. Hudba byla doprovázena zpěvem přítomných.

Župní starosta Jan Tichý uvítal přítomné, kteří v tak hojném počtu se dostavili a slíbil, že Sokol se vynasnaží, by tuto přízeň odměnil tím, že posláni svoje do podrobně vyplní. "Dnes je nutno činnost zdvojnásobiti a vytrvati. My zde můžeme bez strachu pracovati na poli sokolském." Přivítal bratry a sestry z Detroit a Toledo, kteří přijeli na společné veřejné Clevelandských Jednot v neobyčejně velkém počtu. Právil, že župní náčelník Edwin Jiroušek, jenž nachází se u amerického vojska, pozdravuje všechny přítomné. Bratr Jiroušek připomenul, že organisace, jako jest Sokol, může působiti pouze v zemi, kde jest svoboda. Bratr Tichý pak přečetl telegram od br. Frank C. Čecha, který přítomně dlí na studiích v Calumbus, Ohio: "Pamatujte na Pearl Harbor a Lidice." Další zdravice telegramem byla obdržena od br. Roberta Kuby, (Tyrš), který je letcem v americké armádě.

Br. Tichý představil čsl. konsula p. Jaroslava Gardavského, který poukázal na činnost Sokola. Br. Tichý pak představil obecenstvu br. Krátkého a ses. Šebkovou, načež započato bylo s cvičením.

Nejprve cvičilo žactvo prostrná za vedení br. Oskara Pšeničky a ses. Evelyn Tiché. Pak bylo cvičení dorostenek na kladině za vedení ses. Vivian Lacinové. Velice obecenstvo pobavily hry žáků a žákyň. Ženy a dorostenky provedly těžké cviky na nářadí za vedení ses. Elišky Peškové. Cvičily na bradlech s povýšenou žerdí, koně na šír, a metací stůl. Bratři Frank Kunášek a Arthur Marvan vedli muže a dorostenky při cvičení na nářadí — bradla a metací stůl.

Velice poutala prostrná žen a dorostenek za vedení sestry Anny Škodové a ses. Anežky Hantlové. Sestry nastoupily v pětiproudech a za cvičení udělaly nádherný rozestup, takže zákryt byl bezvadný. Rovněž přesný byl nástup mužů a dorostenků, jež vedli bratři Kunášek a Edward Hamrle. Cvičení bylo vzorné, ale počet mužů byl značně slabší, ježto někteří již se nachází ve vojenské uniformě a jiní následkem pracovních hodin nemohli tělocvičné třídy navštěvovat.

Mezi cvičením dostavil se v průvodu br. Frank Maňáka guvernér státu Ohio, p. John W. Bricker, který promluvil o přítomné válečné době. Vyvrátil biblické pohádky o stvoření světa poukazem, že milio-

ny roků uplynulo od doby, kdy naše část Spojených Států byla pod ledem; poukázal na krutosti, páchané různými církvemi, které násilím se snažily přiměti lid, aby hlásal jich učení, avšak pomalu a jistě lidstvo postupovalo, odstraňovalo duševní pouta a kráčelo vpřed lepším poměrům; s velikými obětmi a sebezapřením lid učinil život příjemnějším a dnes každý z nás musí se vynasnažit přinést největší možný příspěvek k uhájení demokracie a svobody — vše toho, co vábilo přistěhovalce do Ameriky; pravil, že jistě Sokol nestará se jen o pěstování zdravého těla, ale pečuje o zdravotní mysl, vychovává vzorné občany, máje pochopení pro vyšší úroveň žití.

Pak provedeno bylo závěrečné číslo "V for Victory", řízené ses. Šebkovou. Bratr Tichý oznámil, že toto číslo provedeno bylo 10. května v clevelandském městském Hudebním sále, z kteréhož podniku Sokolstvo odevzdalo ve prospěch civilní obrany \$575. Stejně číslo bylo provedeno při zájezdu našich cvičenek do Frankford, Ontario v Kanadě, ve dnech 4. a 5. července při podniku T. J. Sokol Batawa. Aby umožněn byl tento zájezd, prodávány byly kytičky v tomto prospěch.

Tím byl ukončen program a návštěvníci oblehli obě nálevny i jídelnu, takže jídla byla za nedlouho vyprodána. Cvičící, kteří se důkladně zapotili, chadili se v Sokol Lake; jiní se opět potili v tanečním sále, kde účinkovala sokolská kapela. Druhá část sokolské kapely koncertovala v háji. V přestávkách bavili zde hosty bratři Václav Procházka a Václav Vlček. Pořádající výbor může býti úplně spokojen s morálním i finančním výsledkem, a totéž lze říci o cvičících. Bylo nám dopřáno pohovořit si s přespolními přáteli z Toleda a Detroitu o věcích, týkajících se našeho sokolského hnutí.

Proslav p. Jaroslava Gardavského.

Jako Američani a jako Čechoslováci jsme všichni na frontě v této totální válce. Naši vojáci v ní bojují se zbraněmi v rukou, kdežto my v týlu bojujeme stejně intenzivně výrobou v továrnách, organizací, vedem válku ideovou. Naše týlová fronta je stejně důležitá jako ta první, protože dnešní válka je totální, vedená nejen o to, kde půjdou příští hranice států, nýbrž i o to, jakým způsobem bude lidstvo v budoucnosti žít: zdali jako svobodní lidé, anebo jako otroci. Obsah této ideové fronty byl nejlépe vyjádřen Presidentem Rooseveltem, když mluvil o "Čtyřech svobodách".

Sokol jako ideová organizace bojuje dnes, stejně jako bojoval po celou dobu svého

trvání, hlavně za první z těchto svobod: svobodu mysli. Stojí proto v Americe ve svobodomyšlném táboře. Svoboda mysli není jen právem na vlastní mínění, jak si mnozí pohodlně a pro sebe výhodně vykládají. To je jen malá část této svobody. Ta znamená hlavně přiznávat druhému svobodu na jeho vlastní názor, i když s ním nesusouhlasím, i když se mi nelíbí. Znamená neomezovat toto právo druhého soudem národa, svého tábora anebo spolku. Znamená nepronásledovat druhé po odchylný názor, neutloukat, neníčit jej existenčně.

Mohu a budu odporovat názoru druhého, ale mohu to činit pouze rozbořem, námitkami, důvody, tedy tím, co Masaryk nazval "diskussí", kterou prohlásil za podstatu demokracie. Masaryk do štítu Československé republiky nedal heslo "My Country, right or wrong", nýbrž "Pravda vítězí!"

A nejenrazil toto heslo, nýbrž za ně i ve svém životě těžce a nekompromisně bojoval. Byl to jeho známý boj o Rukopis Královský a Zelenohorský, kdy vytrval a neustoupil, ačkoliv byl pošťvanými "vlástenčí" vyhazován z národa, štván na ulici a kdy mu hrozili vyhozením z university, na které vyučoval. Neustoupil, protože věděl, že žádné odvolávání na národ a jeho domnělé zájmy nemůže zakrýt fakt, že oba rukopisy byly padělány, že byly lži a podvodem.

Ze tento ideový boj je důležitý, je vidět z toho, že Německo se octlo tam, kde dnes pod Hitlerem je proto, že tento boj o svobodu mysli prohrálo. Není žádným tajemstvím, jak se Hitler a nacisti dostali k moci. Není to proto, že Němci jsou jinými lidmi než jsme my. Jsou stejně chytrí, ale když povstal Hitler a ve jménu německého národa začal nejprve lhát, pak terrorisovat a na konec vraždit a zavírat do koncentračních táborů, ti Němci, a byla jich velká většina, kteří viděli dobře do všech Hitlerových podvodů a násilností, odepírali něco proti tomu učinit, "aby tím nepoškodili zájmy německého národa, pro které Hitler bojuje." Není podstatného rozdílu mezi těmito lidmi a mezi těmi, kteří ve spolcích a v politických táborech mlčí ke lžím proto, že by to poškodilo spolek neb jejich tábor.

Sokol v dnešním ideovém boji obstál čestně. Svůj úsek na ideové frontě hájí chrabře a neustupuje a svobodu každé mysli a každého poctivého mínění hájí a hájí nekompromisně. Proto může hleděti s důvěrou vstříc výsledku tohoto boje a pronášet heslo "Zvítězíme!"

—ON PAY DAY, BUY BONDS—

Our secret weapon: U. S. Defense Bonds and Stamps. Buy them!

Župa Pacifická. NOVÁ BÁSEŇ RODERICKA GINSBURGA: LIDICE.

ZE SCIO, ORE.

Po přečtení posledního čísla Sokola Amerického, zvláště stati "O nás pro nás", vážně jsem se zamyslel a úplně souhlasím s názory br. Čermáka. Kam spějeme? Jdeme ku předu nebo zpět? Proč je náš spolkový i společenský život tak rozerván, takže to upřímné bratrství a přátelství úplně zaniká? Ano, vzpomínám na zašlé doby mého mládí, kdy jako hoch osmiletý poprvé jsem vstoupil v řady sokolské. Oh, jaký to rozdíl tenkrát a nyní! To bylo upřímné sokolství hluboko v srdci, které se projevovalo přátelstvím a skutky. Tenkrát se to bralo vážně jeden za všechny a všichni za jednoho, byla to jedna velká rodina, jejíž členové znali sokolské zásady a také se dle nich řídili všude a ve všem. Kázeň sokolská byla dodržována každým členem dobrovolně, nikomu ani nenapadlo, aby si dělal nějaké zvláštní výsady snad proto, že má lepší postavení neb lepší zaměstnání. Rekloli se o někom, že patří k Sokolu, to znamenalo, že je to člověk poctivý, důvěry hodný, pokrokový, zkrátka, jak říkáme zde, pravý gentleman. Jestli je tomu tak i v dnešní době, to si každý sám zodpoví ze své zkušenosti. Dnes se kázeň sokolská nebere vážně, většina členů rozumí dobrovolné kázně tak, že poslouchá, kdy se mu chce, jedná pouze ve svůj vlastní prospěch bez ohledu škodí-li to celku. O poučení dnešní mládež nestojí, nějaké přednášky poslouchat nechce v tom chybném domění, že když se naučí několika kotrmelcům, že již je pravým sokolem. V mnoha případech sami vedoucí nemají ponětí o zásadách sokolských a jdou špatným příkladem a celé věci více škodí, než prospívají. Mnozí členové by si často měli připamatovat staré, ale vždy pravdivé přísloví: "Kdo se stále učí, bude vlasti chloubou, ale kdo si myslí, že dost umí, začíná být trouba." Kam vede podobná výchova neomylnosti, vidíme dnes u nacistů. Ti si myslí, že Bůh stvořil Němce, aby vládli světu, proto se dopouštějí takových zhovadilostí, jež se přiči lidské důstojnosti. Věřím pevně, že tato válka, jež si vyžadá velikých obětí, nebude nadarmo a že lidstvo vystřízliví z té vzpurné nadutosti a stane se opět upřímným a přátelským a život společenský a spolkový se opět povznesou. Doufám i pevně, že Sokolstvo půjde příkladem důstojného chování a jednání ve veřejném i soukromém životě v době napětí války, i v době poválečné. Osmělně se zmůdřeti!

Eda Rubeš.

(Tisková služba Čsl. N. R.)

Roderick Ginsburg, známý překladatel české poesie do angličtiny, vydal vlastním nákladem svou novou báseň LIDICE, věnovanou památce oběti nacistického teroru v tiché, neznámé vesničce na Kladensku, jejíž jméno se stalo symbolem zběsilosti nacistické zloby a spolu symbolem nezlomného odporu čsl. lidu a jeho odhodlání bojovat všemi prostředky se svými vrahy až do jejich potření.

Ginsburgova báseň jednou bude vzácnou památkou na dedikaci Lidic v Americe v okolí Joliet, Ill., dne 12. července 1942.

Pro vřelost citu, ušlechtilost výrazu a krásu formy zaslouží tato práce skromného a nenáročného národního pracovníka pozornosti a uznání také v krajanských kruzích, když jeho překlady předchozí se potkaly s živým zájmem americké veřejnosti.

Pro uvedení české poesie ve větší známost v této půdě vykonal Roderick Ginsburg kus poctivé práce. Jeho št'astně a výstižně převody Máchova "Máje", Vrchlického "Satanely", několika balad z Erbenovy "Kytice" a děl jiných našich básníků, vydané vesměs v bibliofilské úpravě vlastním nákladem, jsou důkazem, že je mistrem v ovládání obsahu i formy a že dovede ve svých překladech velice št'astně zachytit zpěvnost a zvukové zvláštnosti českého originálu.

Těmito vlastnostmi vyniká i nová jeho původní báseň v angličtině, která je výkřikem hrůzy nad brutalitou nacismu, ale také hlasem naděje na svobodu.

Báseň LIDICE je provázena vkusnou kresbou zničené české dědinky, jejíž jméno vejde do dějin jako symbol německé zvůle a také projev české nepoddajnosti a vzdoru, který žádný teror nezlomí.

ADRESÁŘ AMERICKÉ OBCE SOKOLSKÉ.

AOS. A JEJÍ ODBORY:

Předsednictvo AOS. Schůze poslední pondělí v měsíci. Starosta Karel M. Prehal, 2419 S. Scoville Ave., Berwyn, Ill.; jednatel Václav Konečný, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.; náměstkové: Jar. J. Zmrhal, Jos. Sýkorová; pokladník Jos. Falta.

Peněžní poukázky, at' už Money Orders anebo čeky, bud' teč vystavovány na jméno AMERICAN SOKOL UNION; k osobním čekům nutno připojit 10c v poštovních známkách na změnu. Adresa na všechny zasluky pro Předsednictvo AOS.: American Sokol Union, 2345 S. Kedzie Ave., Chicago, Ill.

Náčelnictvo AOS. Náčelník Jarka Jelínek, 1405 W. 18th St.; náčelnice Kate Danko, 4055 Henderson Ave.; jednatelka Hilda Zyková, 1405 W. 18th St., Chicago, Ill.

Ústřední vzděl. sbor A. O. S. Schůze 3. pondělí v měsíci v úřadovně výk. výboru. Předseda Jar. J. Zmrhal, 4301 W. Cullerton St., Chicago, Ill.; vzdělávatel Jarka Kořáň, 1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

Ústřední věstník "Sokol Americký".—Redaktor Jarka Kořáň, 1928 S. Cuyler Ave., Berwyn, Ill.

ŽUPA VÝCHODNÍ, NEW YORK, N. Y.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Gregor, 1317—1st Ave., New York City; náměstek Will. J. Matoušek; pokladník Ant. Chaloupka; jednatel Jos. Kolman, 3414—3rd Ave., Bronx, N. Y.

Schůze třetí pondělí v měsíci v Sokolovně, 420-424 E. 71st St., New York, N. Y.

Náčelnictvo: Náčelník Jos. Szama, 425 E. 69th St., N. Y. C.; náčelnice Anna Svátek, 25-83—48th St., Astoria, L. I., N. Y.; jednatelka Anna Bobaboy, 312 Meeker St., Orange, N. J.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel a redaktor "Sokol Broadcast of the East" E. H. Jefábek, 11 W. 42nd St., New York City.

Dopisy, týkající se různých odborů, zasílány bud' teč na jednatele oněch výborů.

ŽUPA SEVEROVÝCHODNÍ, CLEVELAND, O.

Výkonný výbor župy Severovýchodní. Starosta Jan Tichý, 6114 Ridge Rd.; jednatel Vác. Pfech, 1624 Schaaß Rd. Schůze 2. sobotu v měsíci v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave.

Náčelnictvo mužů: Náčelník Edw. Jiroušek, 12404 Harward Ave.; jednatel Fr. Kunášek, 3438 W. 98th St. Schůze konají se poslední pondělí v měsíci v 8 hod. večer v sokolovně na Wendell Avenue.

Náčelnictvo žen: Schůze každé 2. pondělí v měsíci v 8 hod. večer v Sokole Čech-Havlíček na Wendell Ave. Náčelnice Vlasta Šebková, 3539 Hilldana Road; místonáčelnice Ann Škoda a Eliška Pešková; vedoucí dorostenek Agnes Hantl; vedoucí žákyn Evelyn Tichá; vedoucí her Emily Hoch; jednatelka Vivian Lacina, 3241 W. 44th St.

Vzdělávací sbor župy Severovýchodní: Vzdělávatel V. H. Žižka, 3472 W. 126th St. Zupní orgán, "Věstník sokolské župy Severovýchodní", měsíčník, 15501 Broadway, Berford, Ohio. Redaktor: Voltaire H. Žižka, 3472 W. 126th St., Cleveland, O.

ŽUPA STŘEDNÍ, CHICAGO, ILL.

Ústřední výbor: Schůze každou 3. středu v měsíci v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Starosta: Adolf Kačer, 2434 S. Ridgeway Ave.; náměstkyně: Zdeňka Macichová; jednatelka Clara Štičková, 1438 S. 61st Court, Cicero, Ill.; pokladník: Jos. Brouk, 2346 S. 56th Ave., Cicero, Ill.

Náčelnictvo župy Střední koná schůze každou první středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Chicago, 2345 S. Kedzie Ave. Náčelník: Joseph Regner, 2522 So. Hamlin Ave.; první místonáčelník: Eduard Linhart; II. místonáčelník: George Kalaš; jednatel: Frank Vorel, 1342 S. 61st Ave., Cicero, Ill.

Náčelnictvo žen župy Střední: Schůze se konají každou 4. středu v měsíci v 8 hodin večer v Sokole Havlíček-Tyrš. Náčelnice E. Welclová, 4242 West 21st Place. Členové náčelnictva: Betty Prenerová, Milada Smutná, Helen Malishová, jedn. Zdeňka Tintěrová, Marie Fuková, Barbara Růžičková, Bessie Poláčková a Milada Prechalová.

Pěvecký sbor župy Střední. J. Kindl, sbornístr. 2144 S. Lawndale Ave.; Jiří Petr, jednatel, 2628 S. Drake Ave. Cvičení každou středu v 8 hod. večer v Sokole Havlíček-Tyrš.

Vzdělávací sbor. Vzdělávatel: Ad. Vlk, 1223 S. 59th Ct., Cicero, Ill.

ŽUPA ZÁPADNÍ, OMAHA, NEB.

Ústřední výbor koná své schůze každé druhé pondělí v 8 hodin večer v síni Těl. Jed. Sokol Omaha, S. 13th St., Omaha, Neb. Starosta Š. Rokůsek, 1032 S. 16th St.; jednatel Lud. Pavouček, 5848 S. 21st St., So. Omaha, Neb.

Náčelnictvo. Náčelník Fr. Kopecký, 2401 "Q" St.; místonáčelník Fr. Vaněk, 1815 Ontario St.; náčelnice a jednatelka Anežka Fialová, 814 Dorcas St., Omaha, Neb. Schůze 1. středu v měsíci večer.

Vzdělávací sbor: S. Rokůsek, 1032 S. 16th St., předseda; vzdělávatel Fr. Raška.

ŽUPA SEVERNÍ, ST. PAUL, MINN.

Starosta Josef Pavlíček, 792 Juno St., St. Paul, Minn.; náměstek Albert Buzický; pokladník Albert Smolík, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.; jednatel Fr. F. Vaněk, 1245 Lincoln Ave., St. Paul, Minn. Schůze konají se každý první pátek v měsíci v 8 hodin večer v síni ČSPŠ., St. Paul, Minn.

Náčelnictvo. Náčelník Fr. Verner, 989 Scheffer St., St. Paul, Minn.; náčelnice Georgiana Smolík-Buzický, 512 Montrose Lane, St. Paul, Minn.

Vzdělávací sbor. Vzdělávatel Jos. Cerkl, 781 Selby Ave., St. Paul, Minn.

ŽUPA JIŽNÍ, DALLAS, TEXAS.

Ústřední výbor v Dallas, Tex.: Starosta Ben. Pfevrátil, 7923 Dayton Ave.; jednatel Ant. Kos, 5731 Mercedes St.; pokladník Wm. Nesuda, 3522 Frank St. Schůze 4. úterý večer v Sokolovně na Carl St. Všechny dopisy zaslat pouze na jednatele!

Náčelnictvo: Náčelník Fr. Houzvíčka, Dallas, Texas; jednatelka Ev. Pavelková, Ennis, Tex.; náčelnice Libuše Lažnovská, Ennis, Tex.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Joseph Vytopil, Ennis, Tex., Fr. Rendl, 2022—2nd Ave., Dallas, Tex.

ŽUPA PACIFICKÁ, SAN FRANCISCO, CAL.

Ústřední výbor: Starosta Vojta Plášil, R. 2, Box 2684, Redwood City, Calif.; jednatel Jos. Cížkovský, 650 Sanchez St. Schůze se konají v Sokol Hall, 739 Page St., každé 3. pondělí v měsíci v 8 hodin večer.

Náčelnictvo: Náčelník F. Víšek, 1435 Thousand Oak Blvd., Albany, Cal.; náčelnice: O. Prince, 424 W. Almond St., Compton, Cal.

Vzdělávací sbor: Vzdělávatel Václav Trnovský, 526 Fifth Ave., San Francisco, Calif.